

ΣΟΥΠΕΡ
ΠΡΟΣΦΟΡΑ

ΤΕΥΧΟΣ 16

Θ Κ Ι α Ν & Μ α

ΠΙΠΙΡΡΡΡΡΡΡΡΡΡΡΡ

ΑΠΟΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΤΙΚΑ
ΚΕΙΜΕΝΑ.
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΟΥ
ΘΕΑΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ
ΥΣΤΕΡΗ ΝΕΩΤΕΡΙΚΟΤΗΤΑ

Σ Τ Η Ν Π Ο Λ Η

ΧΑΡΑΜΑΝ ΤΟΥ ΦΟΥ

"Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΕΝ ΑΝΤΡΩΠΗ"
Απεργίες και διαδηλώσεις
εναντία στους εθνικιστές
ιζαι τα τσογλάνια
του νεοαποικισμού.
Γιορτασμοί σ' όλη
τήν Κύπρο.

*Κάνουμε κι αυτούς που
ζητούν το τέλος!*

Καταγωγούνται οι εργάσιμες μέρες

Το 17ο τεύχος κυκλοφόρησε και πάλι σε ραδιοφωνική συσκευασία την περίοδο Οκτώβρης 95-Γενάρης '96 με την πατέντα το ΜΙΤΣΟΚΑΜΜ· ΜΑΝ. Τούτη η έκδοση εκαθυστερήσεν για θκυό λόγους: α) Το πρώτο εξάμηνο με εξαίρεση την εξέγερση των χριστιανών της Σολιάς ενάντια στον αρχιεπίσκοπο (ένα ουσιώδες γεγονός αλλά με σαφώς εγκλωβισμένη προοπτική) υπήρχε ένα γενικό τέλμα λόγω της προεκλογικής περιόδου. Κακώς από ότι φαίνεται υποτιμήσαμε το θεαματικό επεισόδιο στα 'Ιμια νομιζοντας ότι το μήνυμα είχε περάσει. Σε μια ειρωνική επιβεβαίωση της ανεξαρτησίας της κυπριακού από τα Ελληνοτουρκικά εθεωρήθηκε φαίνεται από τους μηχανισμούς της εξουσίας, ότι έπρεπε να γίνει τζαι ένα ντόπιο επεισόδιο για να πιστεί η διαδικασία της επίλυσης προβλημάτων στα πλαίσια του ΝΑΤΟ. Ουσιαστικά τα γεγονότα της Δερύνειας στόχευαν στη δικαιολόγηση της παρουσίας του ΝΑΤΟ (σαν προστατευτικού στρατού) στην Κύπρο-βλ. θκιάνεμα 20 τζαι 18.

Τζαι έτσι τα media τζαι οι εθνικιστές εστείλαν 2 ανθρώπους να δολοφονηθούν σε μια πολεμική ζώνη. Όποιος δεν μπορεί σήμερα να αμυνθεί στην πλύση εγκεφάλου από τις δομές του θεάματος μπορεί να το πληρώσει τζαι με τη ζωή του τελικά. Δυστυχώς η έκκληση για συντονισμό και δράση ενάντια στον εθνικισμό που διατυπώθηκε σε κείμενο-ανοιχτή επιστολή που στάληκε σε ελληνικό έντυπο την άνοιξη έμεινε απλή προειδοποίηση. Φταίμε όλοι γιατί δε βγήκαμε πιο γρήγορα στους δρόμους. Γιατί δεν κάταλαβαμε το σήμα της αντεπίθεσης που σηματοδοτούσε το κάψιμο των ελληνικών σημαιών στο Πολυτεχνείο τον Νιόβρη του 95. Ας ελπίσουμε ότι η κοινή εκδήλωση στη Λευκωσία τις 6 του Σεπτεβρη ενάντια στον Πόλεμο θα σηματοδοτήσει την αρχή μιας άλλης διαδικασίας ειρήνευσης βασισμένη στην υλική πραγματικότητα

β) Ο δεύτερος λόγος που καθυστέρησε η έκδοση ήταν οικονομικός. Αυτό το έντυπο εκδίδεται από ένα αντρόυνο πρόλετάρων.

Η ύλη που ακολουθεί είναι οργανωμένη χρονολογικά τζαι καλύπτει την περίοδο σημώνας 95-φθινόπωρο 96. Τζαι μια μπισια αναφορά στη θεαματική αναπαράσταση της συμμετοχής των πολιτών στην αστική δημοκρατία-τις εκλογές: έστω και στα καλουπωμένα πλαίσια έκφρασης, η ήττα των εθνικιστών τόσο σε επίπεδο κομμάτων όσο και σε επίπεδο ψήφων προτίμησης ήταν σαφής. Η καθημερινότητα έχει άλλους ρυθμούς από τον πληκτικό μονόλογο των media. ΜΕΝ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΕΦΚΕΤΕ.

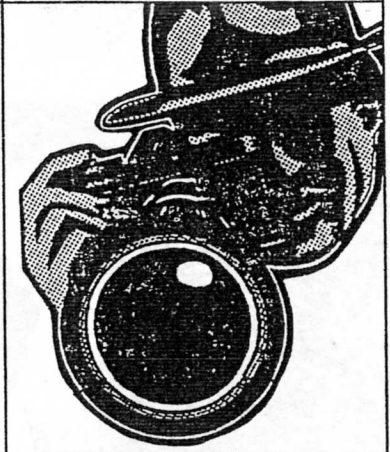
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Τ.Θ. 7349 Λεμεσός,
Κύπρος (Ανατολικά της Μεσογείου)

1 Ουλιβερη 1996.

Η Μοντέρνα καθημερινότητα είναι απείρως πιο όμορφη από τους πνευματικούς πυγμαίους των εθνικών λόγων..... των φαντασιακών ηρώων της Ιλιάδας.... όπως θα ελάλεν τζαι ο Μπωντλερ.

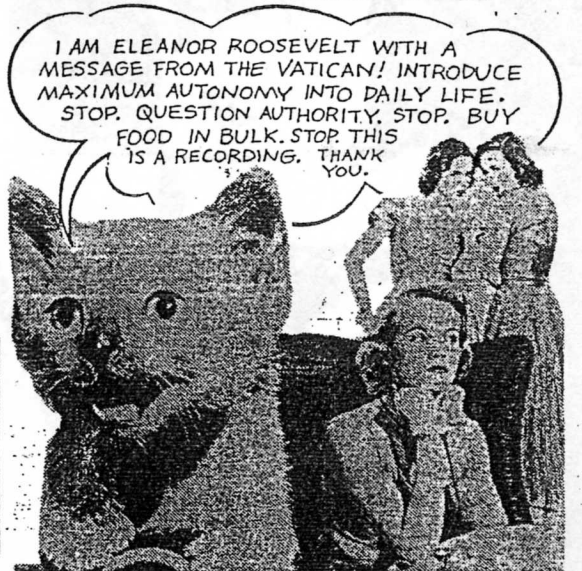
Το τραίνο είναι κατ' αρχήν ενάντια στον ολοκληρωτισμό της γραμματικής και της ορθογραφίας. Αν όμως βρείτε τέτοια λάθη υπάρχουν και για κάποιο λόγο. Δημοσιεύουμε

κάτι για όλους και πάντα υπάρχουν άνθρωποι που ψάχνουν μόνο για λάθη.

Ιστορική παρέμβαση

Λινοβάμβακοι:
Χριστιανομουσουλμανική
αίρεση στην παραδοσιακή
Κύπρο που ελαίξε
σημαντικό ρόλο στις κοινές
ταξικές εξεχέρσεις του 18-19
αιώνα.

Έτσι στους 3000
μαχαλάδες της Κύπρου
οι πρακτορές είναι οι
σπαθοί του Ελληνικού
έτσι του Τουρκικού
γεωποικισμού/εθνικισμού
πολεμού για έναν σχεδόν
αίωνα την κοινότητα
των Λινοβάμβακων.
Η πιο καλή
ανταποκρίση
αναφέρεται
σε ένα κείμενο
της Τ/Κ
ακροθεξίας
εφημερίδας
Μπιρλίκ
τοτε που
συμμετείχαν
έτσι οι
αριστεροί
στην Τ/Κ
για / κυβέρνηση.

ά παππού ήρτεν
ό Καλλής
που την Λινο
λαλούσιν.....

ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

004,01/12/1995 (ΚΥΠΕ)

Λινοβάμβακες θεωρεί τον Ντενκτάς και τους Τ/Κ
"αξιωματούχος" του ψευδοκράτους

Λευκωσία, 1/12 (ΚΠΕ) -- Στην καταγωγή των Τ/Κ αναφέρεται
άρθρο ανώνυμου λεγόμενου "αξιωματούχου" του παράνομου "υπουργείου
εξωτερικών" του ψευδοκράτους, υποστηρίζοντας ότι είναι
"λινοβάμβακες".

Η Τ/Κ εφημερίδα "Μπιρλίκ" γράφει ότι ένας από τους λεγόμενους
"διευθυντές" του ψευδουπουργείου, σε άρθρο του στο περιοδικό
"Κίπρις Μακτουπού" (Επιστολή της Κύπρου), που αναφέρεται στις
ρίζες και την προέλευση των Τ/Κ, αναφέρει ότι αυτοί είναι
"λινοβάμβακες".

ή κατζί
έν νά
σας μήνη ρέ..

Υποστηρίζει ότι οι Τ/Κ είναι εξισλαμισθέντες Βενετσιάνοι.
Χριστιανοί που εξορίστηκαν από την Ανατολία και Αρμένιοι που
εξορίστηκαν από την Καισάρεια.

Ο ανώνυμος αρθρογράφος, γράφει ότι τόσο ο ψευδοπρωθυπουργός
Χακί Ατουν όσον και ο Ντενκτάς Εραγλου έχουν, κατά διαστήματα,
δηλώσει ότι κατάγονται από την Καισάρεια και γι αυτό τους θεωρεί
ως Αρμένιους.

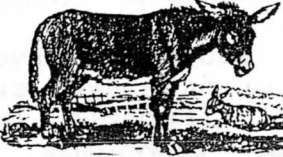
Αναφορικά με τον κατοχικό ηγέτη Ραούφ Ντενκτάς, γράφει ότι
δεν έχει ο,τιδήποτε για την καταγωγή του αλλά, προσθέτει, είναι κι
αυτός "λινοβάμβακας".

Η "Μπιρλίκ" χαρακτηρίζει το δημοσίευμα ως "σκάνδαλο", αφού
ένας "αξιωματούχος" του ψευδοκράτους, που αύριο ή μεθαύριο μπορεί
να υπηρετήσει στο εξωτερικό, όπως γράφει, βλέπει την προέλευση και
τις ρίζες των Τ/Κ κατ' αυτόν τον τρόπο.

Προσθέτει ότι άνθρωπος με τέτοια πιστεύω δε μπορεί να
υπερασπιστεί οπουδήποτε τα δίκαια αιτήματα των Τ/Κ. Τον κατηγορεί
ότι το πολύ που θα πετύχει είναι να υποστηρίξει τους λινοβάμβακες.

Καταλήγοντας, η εφημερίδα γράφει ότι αναμένει να δει σε ποιές
ενέργειες θα προβεί ο λεγόμενος "υπουργός εξωτερικών" και άλλοι
δήθεν "αρμόδιοι" του ψευδοκράτους.

ADULTS ONLY

Στρέφοντας την Θρησκεία Εναντίον του Χριστού

Είδες την ροή της λογικής μου για να καταλάβεις πως παίζω με την πολιτική προκειμένου να διατηρήσω κάποια θέση γύρω από την εξουσία. Είδες ότι όλες οι μανούβρες που κάνω, έρχονται σε αντίθεση με την δύναμη της λογικής αν το έβλεπες από την σκοπιά του Χριστού όπως σου την περιγράψα στα πρώτα κείμενα αυτής της σειράς. Βεβαίως η ιδεολογία μας μάς επιβάλλει την δολοφονία του, κυρίως τις στιγμές στις οποίες ο γιός του θεού αντιπροσωπεύει άλλους καταπιεσμένους ανθρώπους που βρίσκονται κάτω από την κνήμη του εθνικιστικού πιστολιού την ώρα που αυτό πραγματοποιεί την Μεγάλη Ιδέα του έθνους του ιδιοκτήτη του. Όταν οι φίλοι μου Ελληνοκύπριοι εθνικιστές σκότωναν άμαχους Τουρκοκύπριους την δεκαετία του εξήντα το έκαναν με την σημαία της εκκλησίας μας και το όνομα του Χριστού, δολοφονώντας ακόμα και το όνομά του.

Τι θα μπορούσε να σημαίνει λογική σε μιά ανθρωπότητα η οποία πλήρωσε τον εθνικισμό και την δολοφονία του Χριστού τόσο ακριβά; Θα μπορούσε να σημαίνει ότι οι άνθρωποι σε μιά κοινωνία ζούν όπως μπορούν να ζούν, ανεξαρτήτως φυλής ή εθνότητας. Αυτό είναι ένα βασικό δικαίωμα που κέρδισαν διάφορες ομάδες ανθρώπων, πληρώνοντάς το με τη ζωή τους. Εμείς για να αντιστρέψουμε αυτούς τους όρους χρησιμοποιήσαμε την ομπρέλλα της θρησκείας και της πατρίδας, δηλαδή την παραδοσιακή προστασία από την βροχή της διδασκαλίας του Χριστού.

Η Επιστήμη Παντρεμένη με ότι Λάχει

Παρόλο που οι βασικές κοινωνιολογικές θεωρίες τείνουν να λεν ότι όλες οι φυλές πρέπει να είναι ίσες, το κτίσιμο της δικής μου προσωπικότητας δεν θα το επέτρεπε αυτό έστω κι αν κυκλοφορώ έξω σαν κοινωνικός επιστήμονας. Το μυαλό μου πέρασε σχολαστικά μέσα από επίλεκτα και αναδιασκευασμένα κομμάτια της Ελληνικής ιστορίας έτσι όπως θεώρησε σωστό το Ελληνικό Υπουργείο Παιδείας. Βέβαια υπάρχουν διαφορές στην Ελλάδα. Εγώ επιλέγω την ερμηνεία των συντρόφων Μεταξά, Παπαδόπουλου από Ελληνικής πλευράς και Γρίβα από Ελληνοκυπριακής πλευράς. Με τον ίδιο τρόπο αν ήμουν Γερμανός το 1940 θα διάλεγα Χίτλερ ή αν ήμουν Νικαραγουανέζος το 1975 θα διάλεγα Σομόζα. Καταλαβαίνεις ότι η ιδεολογία είναι κάτι που περνά τα σύνορα.

Όλη αυτή η ανακατωσούρα που εμπεριέχεται στην ιδεολογία μας δηλαδή πολύ πατριώτης και προδότης, πολύ Χριστιανός και υποστηρικτής της πόρνικης αντίληψης όσον αφορά την σεξουαλικότητα, πολύ φεμινιστής και ταυτόχρονα φαλλοκράτης, πολύ Χριστιανός και ταυτόχρονα εξολοθρευτής άλλων θρησκειών, δημοκράτης και φασίστας είναι μέρος της δυαδικότητας του χαρακτήρα μας έτσι όπως έχει εκφραστεί στο χρονογράφημα "Γράμμα από τον Στρατηγό", (Νεολαία, Παρασκευή 25 Αυγούστου 1995)

Αντιστρέφοντας την Πραγματικότητα

Μερικές φορές πού τα πίνουμε στα στέκια μας σου μιλώ για τις δυσκολίες πού αντιμετωπίζω όταν χρησιμοποιώ επιστημονικές θεωρίες. Λόγω τού παράλογου της ιδεολογίας μας, εγώ προσπαθώ να τις αποσυνδέσω από το περιεχόμενο πού τούς έδωσαν οι εμπνευστές τους καί αντί να κάνω μιά επιστημονική ανάλυση δεδομένων κάννω μιάν εθνικιστικήν πίτταν. Οι τεχνικές μου στην αντιμετώπιση αυτού τού προβλήματος είναι διάφορες καί έμαθα να τις συνδυάζω επειδή από την αρχή η συζήτηση δεν έχει συνοχή εγώ δεν έχω άλλη επιλογή από το να λεω ότι λάχει, καταδικάζοντας τον εαυτό μου στα συμπτώματα της δυαδικότητας τού χαρακτήρα μας. Εφόσον όμως ένα ζήτημα έχει ήδη τεθεί καί πρέπει να απαντήσω εγώ θα πυροβολήσω, χρησιμοποιώντας τα πυρομαχικά πού διαθέτει το οπλοστάσιό μου.

Μέθοδος 1η

Η μέθοδος τού κοψίματος καί ραφίματος πού κάνουμε στην ιστορία, έρχεται να διαδραματίσει τον ίδιο ρόλο καί στην χρήση των θεωριών. Παίρνω λόγου χάρη ένα θέμα καί ξεκινώ την ανάλυσή μου, βασιζόμενος σε μιά θεωρία. Πχ υπάρχει μιά θεωρία στην Κοινωνιολογία διά μέσου της οποίας για να καθορίσεις κάτι βασίζεσαι κυρίως στο πως οι άλλοι βλέπουν αυτό το κάτι. Σε ένα άρθρο μου την χρησιμοποίησα. Όταν αναφέρθηκα στο Τούρκικο στοιχείο το επεσήμανα ως κάτι βάρβαρο καί απολίτιστο, δηλαδή όπως το βλέπει το Ελληνικό στοιχείο καί όχι ακριβώς, αλλά όπως το βλέπω εγώ καί η κλίκα μου. Τελοσπάντων εφάρμοσα έτσι πετσοκομμένα αυτή την κοινωνιολογική θεωρία. Μετά όμως όταν έπρεπε να καθορίσω το Ελληνικό στοιχείο, εφάρμοσα την θεωρία αντίστροφα καί είπα τα ωραιώτερα λόγια. Αν συνέχιζα με συνέπεια πάνω στην ίδια θεωρία θα έπρεπε να προσδιορίσω τον Ελληνισμό έτσι όπως τον αντιλαμβάνεται ο Τουρκισμός δηλαδή οι ομοϊδεάτες μου στην Τουρκία. Δηλαδή θα έπρεπε να πω ότι ο Ελληνισμός είναι κάτι βάρβαρο καί απολίτιστο. Δεν είναι ότι νιώθω πολύ ωραία όταν προσαρμόζω τις διάφορες θεωρίες στα μέτρα μου αλλά δεν έχω τι άλλο να κάνω.

Μέθοδος 2η

Μιά άλλη επιλογή η οποία με βοηθά να ξεφεύγω από τα προβλήματα της προηγούμενης είναι να πιάσω μερικές θεωρίες μαζί καί να τις χρησιμοποιήσω ανάλογα, ούτως ώστε η κάθε μιά να χρησιμοποιείται εκεί πού της αρμόζει καί να πάρω τα συμπεράσματά μου εκεί πού θέλω εγώ προσφέροντας στα λεγόμενά μου την εγκυρότητα μεγάλων θεωρητικών. Με αυτό τον τρόπο μπορώ να ψαρώ διάφορους.

Μέθοδος 3η

Τελειώνοντας με την χρήση των διαφόρων θεωριών, όποτε τις χρησιμοποιώ, αφήνω αρκετά κενά, επομένως χρειάζομαι διάφορα άλλα για να πάρουν την προσοχή τού ακροατή μακριά από την έλλειψη συνοχής. Το κάνω με το παιγνίδι των λέξεων καί των εκφράσεων. Έχεις προσέξει τον τρόπο με τον οποίο ξεδιπλώνονται οι λέξεις μου η μιά μετά την άλλη όταν μιλώ μπροστά στην κάμερα της τηλεόρασης ή όταν γράφω στον τύπο; Η κατάληξη της κάθε λέξης μου είναι κατάλληλα φροντισμένη ούτως ώστε να προετοιμάζει την επόμενη, κυρίως από ηχητικής πλευράς, δημιουργώντας κάποια μουσικότητα στο σύνολο της φράσης. Προσπαθώ να χρησιμοποιώ λέξεις με συγκεκριμένους συνδυασμούς συμφώνων καί φωνηέντων, αποφεύγοντας αυτές πού χαλούν την πλήρη αρμονία ολόκληρης της έκφρασης. Χρησιμοποιώ μεγάλες καί μικρές λέξεις σε συνδυασμούς πού βοηθούν τον τρόπο πού αναπνέω όταν μιλώ. Έτσι μπαίνω με

μικρές αναπνοές μέσα στα ενδιάμεσα λέξεων για να τις προφέρω με την κατάλληλη δόση αέρα που παράγει γεμάτους ήχους. Όλη αυτή η προσοχή που δίνω στις λέξεις προέρχεται από την λαγνεία που έχω γι' αυτές.

Το κέντρο βάρους μου όμως όσον αφορά την γλώσσα, πέφτει πάνω στις λέξεις που χρησιμοποιώ, επιλέγοντας το πιο δύσκολο λεξιλόγιο. Αφήνω να νοηθεί ότι ο ακριβής προσδιορισμός ενός νοήματος έγκειται στην χρήση μιάς εξιδεικευμένης λέξης, εξ' ου και η αναγκαιότητα αυτού του είδους των λέξεων. Αυτό που κάνω εγώ όμως είναι να χρησιμοποιώ μιά πληθώρα όρων και να σκορπώ μέσα τους ένα σωρό ασυνήθιστων λέξεων, προσπαθώντας να δώσω την εντύπωση ανάλυσης που υπερβαίνει την αντίληψη των κοινών θνητών.

Παρ' όλο που οι μακρόσυρτες προτάσεις μου μπορεί να μην μεταφέρουν καθόλου νόημα, οι γλωσσικοί κώδικες που χρησιμοποιώ σχετίζονται με το θέμα συζήτησης, δίδοντας την εντύπωση ότι καταπιάνομαι μ' αυτό. Ο ακροατής μου επομένως έχει να αντιμετωπίσει ένα κείμενο με ένα άγνωστο λεξιλόγιο όπου θα προσπαθεί να συσχετίσει τούς διάφορους όρους που άκουσε με αυτό που έπρεπε να συζητηθεί. Και επειδή σαν λαός πάσχουμε από το σύνδρομο τού να μην μας πιάνει ο άλλος αμόρφωτος, εγώ κάνω θραύση, μη έχοντας κανέναν να με ρωτήσει τι ακριβώς είπα.

Όλες αυτές οι τεχνικές στις οποίες αναφέρτηκα συγκαταλέγονται στην επιστήμη της Κενολογίας που εγώ εισήγαγα στον δημόσιο λόγο. Αν θέλεις ακόμα λίγες πληροφορίες σχετικά με τον κλάδο αυτό μπορείς να κοιτάξεις το κείμενο, "Η Αβάσταχτη Ελληνικότητα τού Είναι μου" (Νεολαία, Παρασκευή, 29 Σεπτεμβρίου 1995, μέρος 4ον).

Γιατί Όλα Αυτά

Όπως βλέπεις η ζωή κατάντησε μιά σκέττη δολοπλοκία. Τα συμφέροντά μας, μάς αναγκάζουν να στήσουμε μπόλικα σενάρια που κατασκευάσαμε στα εργαστήριά μας από τον καιρό που άρχισαν να παράγονται ιδεολογίες συμπερομένων. Ως θρησκευόμενοι άνθρωποι που είμαστε προσπαθούμε να στήσουμε μιά Χριστιανική ιδεολογία διά μέσου της οποίας προσπαθούμε να συμβιάσουμε τον Χριστό μαζί με το κοινωνικό σύστημα της αρεσκείας μας με όλα τα επακόλουθά του. Ως στηλωβάτες ενός έθνους, προσπαθούμε να μεταφέρουμε και στους άλλους τον ρατσισμό που νιώθουμε για τούς ανθρώπους τού άλλου έθνους, στηρίζοντας συνθήματα όπως "Πουτάνας γιοί Οθωμανοί" και διάφορα άλλα παρόμιου ήθους. Επίσης χρησιμοποιούμε φασίστες ηγέτες όπως ο Γρίβας, ο Μεταξάς και κτίζουμε ολόκληρα σενάρια για να τούς παντρέψουμε με την διδασκαλία τού Χριστού, στην προσπάθειά μας να ακινητοποιήσουμε όλες τις διδασκαλίες και θεωρίες που περιστρέφονται γύρω από την έννοια της ισότητας μεταξύ των ανθρώπων. Σού έχω πεί και μιά άλλη φορά επίσης ότι ο Χριστός είναι ένας μεγάλος εχθρός της Ορθοδοξίας έτσι όπως την αντιλαμβάνομαι εγώ και ολόκληρο το εθνικιστικό ή όπως αλλιώς προσπαθούμε να το ονομάσουμε στις μέρες μας εθνικιστικό κίνημα για να νλιτώσουμε από τις αμαρτίες τού παρελθόντος.

ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΚΑΜΕΤΕ ΤΑ
ΠΑΛΛΟΥΤΖΙΑ ΣΑΣ ΧΡΥΣΑ ;

γιαννος

χωριατιδης

ΑΝΟΙΞΗ 96 : ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ
ΧΡΟΝΙΚΑ

Την Άνοιξη του 96 οι κάτοικοι της Σόλιας ετέχθησαν
έναντι στην προσπάθεια του αρχιεπισκόπου να τους
επιβάλει μητροπολιτική Δημοσιεύουμε κατά αποκλειστικότητα
το διαφημιστικό έντυπο που κυκλοφόρησε η Εκκλησιαστική
Ιεραρχία.

Αν ναι και αν δεν είστε ανώμαλοι τότε η πιο κατω
αγγελία σας ενδιαφέρει.

Εμπορική Επιχείρηση - αποκλειστική αντιπροσωπός
Οργανισμού με έδρα το Υπερπέραν - με τεράστιο
κεφάλαιο στο ενεργητικό της και πολλές αμαρτίες στο
παθητικό της , με δραστηριότητες στους τομείς των
χημικών βιομηχανιών και της βιομηχανίας παραγωγής
πλαστικών σωληνων πρωτοπόροι στους τομείς
Τουριστικής Αναπτυξης , Ανέγερσης και Διαχείρισης
Ξενοδοχειακών συγκροτημάτων , ειδικοί στην είσπραξη
εισφορών , δανείων και τόκων με πολυετή πείρα στους
Διαχωρισμούς Οικοπέδων και τις Δωροπωλήσεις της ,
παραγωγοί φημισμένων κρασιών , μπυρας και
εμφιαλωμένου νερού , μοναδικοί στην αυτοπροβολή της
κοινωνικής προσφοράς , στην προκήρυξη προσφορών και
καταναλωση προσφορών , με αξιόλογη παρουσία στι τομεα
των Ραδιοτηλεοπτικών σταθμών και Τραπεζών (τοσο των
αστραφουσων καλλιμάρμαρων όσο και των Αχιωμένων)
, λογω πρόθεσης της να (ξανα)ελεκταθεί λίαν συντομως
και στο τομέα των Μεταλλείων , προκηρύσσει θέση
District Director (περιφερειακού Διευθυντη) .

2. Καθηκοντα και ευθύνες :

(α) Ο District Director θα είναι υπεύθυνος για τη
Λειτουργία και την επικερδή διαχείριση των διαφόρων
επιχειρήσεων στη περιφέρεια του και την αμεση και
χωρίς χρονοτριβή μεταβίβαση των κερδών στα κεντρικά
Γραφεία της Ετερείας.

(β) Θα είναι άμεσα υπό - Λογος στον Director όταν το Manager της εταιρείας από τον οποίο θα παίρνει οδηγίες, διαταχές, πεμπίσια και εντολές, αρχής γενομένης εκ της ενδεκάτης (μετά την επίσημη των πρώτων δέκα).

(γ) Θα παρευρίσκεται στα meetings of the Board of Directors άνευ δικαιώματος διαφωνίας ή εκφράσης προσωπικής άποψης και ο ρόλος του θα περιορίζεται στο να φκάλλει ζίλικουρτι και νά σούζει καταφατικά τη κκελέ του στις διάφορες αποφάσεις που λαμβάνονται ομόφωνα από τον Directorότατο και τις όποιες, ούτως ή άλλως, εφαρμόζει δια πυρός και ξυλου δηλαδή με το αβρατινί.

(δ) Θα είναι υπεύθυνος για την εξεύρεση τρόπων επιτυχούς αντιμετώπισης του έντονου ανταγωνισμού των αντιπάλων αιρετικών επιχειρήσεων οι οποίες εποφθαλμούν (που να φκούν τ αμμάθκια τους τζαι να πάν στ ανάθθεμα) μεροίδιο από τη πίττα που διεκδικεί η εταιρεία.

(ε) Να σέβεται τό καταστατικό της εταιρίας το οποίο θα ερμηνεύει και εφαρμόζει σύμφωνα με τό εκάστοτε οικονομικό συμφέρον.

(ζ) Να ετοιμάζει και υποβάλλει καθημερινά εκθέσεις σχετικά με τις τιμές συναλλάγματος και τις εξελίξεις στο χρηματιστήριο του ίδιου Street και να είναι συδρομητής στους Financial Times.

(η) Θα είναι υπεύθυνος για τη μη ανώμαλη λειτουργία των γραφείων της περιφέρειας και θα λαμβάνει όλα τα ενδεικνυόμενα μέτρα προς αποτροπή μετατροπής των γραφείων σς οίκο που ανέχεται τα πάντα.

(θ) Θα μεριμνήσει για την οργάνωση τμήματος Δημοσιων σχέσεων και θα αναθέσει τα καθήκοντα Υπεύθυνου τύπου, διαφώτισης και προπαγάνδας σε προσοντούχο αυλοκόλακα.

(ι) Θα απόσχει κάθε κομματικής και πολιτικής δραστηριότητας πλύν της ενεργού συμμετοχής στις προεκλογικές και μετεκλογικές διεργασίες συμφώνως της γραμμής που θα χαράσσεται από καιρού εις καιρόν με γνώμονα την εξυπηρέτηση των συμφερόντων της εταιρείας.

(κ) Παράλληλα με τα καθήκοντα του να είναι σε θέση να εκτελεί χρέη βοσκού με ανάλογη συμπεριφορά προς το ποίμνιο το οποίο και θά χαλεύκει καθημερινά χωρίς να χίνεται αντιληπτός από το κοπάδι.

(λ) Θα περιφρουρεί τη συστηματική περιφρόνηση των " ουτω καλούμενων " νόμων του κρατους.

(μ) Οι πράξεις του να είναι διαμετρικά αντίθετες με τις διακηρύξεις του, δηλαδή θα φάσκει και θα αντιφάσκει κανονικά.

(ν) Να έχει παντοτε υπόψη του ότι η Τριάδα της Εταιρείας αποτελείται από τον Παντοκράτορα Πλούτο, τον Υίο του τον Χρυσό και το Πνεύμα το επιχειρηματικό.

(ξ) Να μην εφησυχάζει από το γεγονός ότι ο κληρός (ο τυχερός) κερδίζει (πάντα) γιατί πάντα μπορεί και πρέπει να κερδίζει περισσότερο.

(ο) Θα αναλάβει τη διεκπεραίωση ερευνητικού προγράμματος αναφορικά με τις δυνατότητες επέκτασης του επιτυχημένου θεσμού της χονδρικολιανικής πώλησης, γνωστής και σαν πώλησης του ιδίου προϊόντος "θκυό φορές", σύμφωνα με την οποία είναι εφικτή η χονδρική πώληση ενός οικοπέδου στους κοιμησμένους ζωντανούς (προς ανέχερση κοιμητηρίου) και η λιανική πώληση του ιδίου οικοπέδου με το κομμάτι στους πεθαμένους (προς ανέχερση νεκροταφείου).

(π) Η συμπεριφορά του θα πρέπει να αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση, ο δε βίος και πολιτεία του θα πρέπει να θυμίζουν φάρο που αφταίννει τζαι σβήννει όπως το trafficator του αυτοκινήτου, δηλαδή φάρο που εκπέμπει φώς (την ημέρα) και σκοτάδι (τη νύκτα).

3. Απαιτούμενα προσόντα :

(α) Πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλος ή ισότιμο προσόν σε οιονδήποτε εκ των κατωθεν κλάδων : Marketing, Accounting, Διαχείρηση ξενοδοχείων, Οικονομικά, Αντιπροστασία του περιβάλλοντος, Πολιτικές Επιστήμες, Διαχείρηση Ακινήτων, Οδοποιία και Business Administration.

(β) Ειδίκευση στα χρηματιστηριακά και στην εκπόνηση Feasibility Studies (Μελέτες σκοπιμότητας).

(γ) Στοιχειώδεις γνώσεις στον τομέα των Ραδιοτηλεοπτικών παραγωγών.

(δ) Μεταπτυχιακό δίπλωμα στο τομέα των φοροαλλαγών θα θεωρηθεί επιπρόσθετο προσόν.

(ε) Απόφοιτοι Δραματικής Σχολής με υποκριτικές ικανότητες θα τύχουν προτεραιότητας.

(ζ) Επιπρόσθετα με τα πιο πάνω οι υποψήφιοι πρέπει να είναι παλληκάρκα ή μάγκες ούτως ώστε σε περιπτώσεις όπου ενδείκνυται να είναι σε θέση να ξυτιμάσουν, να δέρνουν και να κλέφτουν άμμο στις προκλήσεις δε των αιρετικών να απαντούν "Εχώ μπορώ ! Εσύ μπορείς ;".

(η) Αδεια οδηγού : Δεν χρειάζεται καθότι η Εταιρεία παραχωρεί αυτοκίνητο πολυτελείας super de Luxe, αφορολόγητο.

(θ) Χόμπι : Θα προτιμηθούν οι λάτρεις των Αμερικάνικων πιριλλιών (golf).

(ι) Γλώσσα : Απαραίτητη (καί όσο μεγαλύτερη τόσο το καλύτερο).

(κ) Ακεραιότητα χαρακτήρα . Πρός το σκοπό αυτό οι υποψήφιοι πρέπει να αναφέρουν ονομα και διεύθυνση του εξομολογητή τους για να καταστεί δυνατή η διασταύρωση των δοθέντων στοιχείων και να εξακριβωθεί από την εξεταστική Σύνοδο πέραν πάσης αμφιβολίας ίντα καπνό φουμάρουν. Υποψήφιοι οι οποίοι προβαίνουν σε ψευδείς δηλώσεις πρέπει να γνωρίζουν ότι διαπράττουν κολάσιμον αμάρτημα και ως εκ τούτου θα σταυρώνονται. Ψευδείς δηλώσεις μετά το διορισμό στη θέση επιτρέπονται (ή μάλλον επιβάλλονται) .

(λ) Να φαίνονται τίμιοι χωρίς να χρειάζεται να είναι.

(μ) Προηγούμενη πείρα στη θέση τοποτηρητή της θέσης , απαραίτητη.

4. Απολαβές.

(α) Η Μισθοδοτική κλίμακα της θέσης είναι ΑΑ (άλφα-άλφα) . Επιπλέον καταβάλλεται επίδομα παραστάσεων και επίδομα βάρδυνας (overtime).

(β) Ο Περιφερειακός Διευθυντής θα έχει στην αποκλειστική διάθεση του μάχειρα , σερβιτόρο , υπηρετή, καθαρίστρια , οδηγό , κηπουρό , προσωπικό γραμματέα και ότι άλλο τραβά η ψυχή του.

Σημείωση :

(1) Δέν επιτρέπεται στο προσωπικό της Εταιρίας η κατανάλωση μερακλίτικων καφέδων καθότι προκαλούν ζημιά στο στομάχι.

(2) Υπόψη των ενδιαφερόμενων υποψηφίων ότι ο Directorότατος προ'ίστάμενος της Εταιρίας (ή προκαθήμενος , ανάλογα με το άν στέκεται ή κάθεται) έχει νευρούθκια και σε ακραίες καταστάσεις νευριάζει νευριασμένα τζαί μπορεί να τους αντιτάξει τζαί κανένα βουζουνόπατσο.

Αιτήσεις πρέπει να υποβληθούν στο έντυπο Φ.ν.Φ (Φάτε νά Φάμεν) και να αποσταλούν μαζί με βιογραφικό σημείωμα και μια συμβολική εισφορά στη διεύθυνση : Γωνία οδών Αχιατολλάν Χομε'ίνι και κολασμένου παράδεισου . Ο επιτυχών υποψήφιος , το όνομα του οποίου είναι γνωστό εκ των προτέρων , θα χρηστεί Περιφερειακός Διευθυντής , ενώ οι υπόλοιποι υποψήφιοι θα χρηστούν με λάσπη.

Φαίρεται σε γνώση των υποψηφίων ότι πρέπει απαραίτητως να είναι σε θέση να αποδείξουν ότι δεν είναι ντροπαλοί . Και όταν λέμε να μην είναι ντροπαλοί δεν εννοούμε ασφαλώς να μεν κοιτινίζουν , αλλά να μεν αντρέπονται καθόλου . Γιατί όπως λέει και η Παροιμία - και αυτό αποτελεί το μυστικό της επιτυχίας της Εταιρίας - " Απόν αντρέπεται ο κόσμος εν δικός του ! "

ΤΟ BACKGROUND : ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΑ ΙΜΙΑ ΤΖΑΙ ΤΗΝ ΔΕΡΥΝΕΙΑ.

Κείμενο-έκκληση που δημοσιεύτηκε σε έκδοση για τα Ελληνοτουρκικά στην Αθήνα - στο Δελτίο Θεσσαλίας 8

Κύπρος:

ανάμεσα στον παγωμένο χρόνο και την υλική πραγματικότητα

Ανοιχτή επιστολή στην ελληνική και την τουρκική Αριστερά

ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ*

Το αίσθημα του κενού στο παρόν

Μετά την κρίση στην Ίμια πήραμε ως ομάδα του περιοδικού «Τραίνο στην πόλη» ένα fax που καλούσε σε αντιπολεμική και αντιεθνικιστική δράση. Το κείμενο ήταν βέβαια καλό, ως πρόθεση δράσης, αλλά η διατύπωση δημιουργούσε ένα αίσθημα κενού. Η δήλωση-έκκληση για δράση, γραμμένη από Έλληνες και Τούρκους αντιμilitαριστές, αντικατόπτριζε —φυσιολογικά— τις δικές τους εμπειρίες και ανησυχίες. Σ' αυτό το πλαίσιο, το Κυπριακό ήταν μέρος της διαμάχης των χωρών τους στο βαθμό που πυροδοτούσε τις εθνικιστικές υστερίες στις δύο όχθες του Αιγαίου. Αυτονόητα, ως Κύπριοι βιώνουμε το όλο σκηνικό αρκετά διαφορετικά. Το ίδιο αυτονόητα, όμως, η αποδοχή της συμπερίληψης της ομάδας του περιοδικού στους συνυπογράφοντες την έκκληση δεν συνοδεύτηκε με απαιτήσεις για διαφοροποίηση της φρασεολογίας. Μπροστά στην ανάγκη να γίνει κάτι, οι λεπτομέρειες της διατύπωσης φαίνονται περιττές όταν ζεις σε μια πολεμική ζώνη, η οποία στο πλαίσιο της 20χρονης ανακωχής έχει μεταλλαχθεί σε μια μεταβιομηχανική κοινωνία.

Ίσως το κενό που νιώθουμε μερικές φορές όταν μιλούμε με Έλληνες ή Τούρκους φίλους να μην είναι ζήτημα μόνο οπτικής γωνίας —επειδή ζούμε σε διαφορετικές κοινωνίες— αλλά να οφείλεται και σε μια ιστορική πόλωση που συνθλίβει το

παρόν μας. Οι πολεμικές συγκρούσεις το '74 σταμάτησαν με μια ανακωχή, η οποία επεκτείνεται μέχρι σήμερα. Αυτό που «επεκτείνεται» όμως, κατά κύριο λόγο, δεν είναι τόσο η πιθανότητα νέας πολεμικής σύρραξης (υπάρχει και αυτό βέβαια ως αμυδρή, πλέον, πιθανότητα) όσο η «σκιά του '74», της ανακωχής, ως μια πολιτιστική και πολιτική κληρονομιά-ηγεμονία. Αυτή η κληρονομιά αιχμαλωτίζει ουσιαστικά το δημόσιο λόγο σε μια ιστορική παλινωδία. Οι κοινωνικές διαμάχες και αντιθέσεις μεταφράζονται ακόμα σε μεγάλο βαθμό στο πλαίσιο των αποτελεσμάτων του '74, ως «ανάγκη» εθνικής ενότητας ή ως «ανάγκη»¹ να πάρει κάποιος θέση για το εθνικό ακόμα και αν ασχολείται με τοπικά, οικολογικά, γυναικεία-φεμινιστικά κ.λπ. ζητήματα. Κατά κάποιον τρόπο, η κυρίαρχη κουλτούρα φαίνεται να στηρίζεται σε ένα πάγωμα χρόνου, όπου η σκιά του '74 είναι ταυτόχρονα ο κυρίαρχος πόλος και το πλαίσιο συζήτησης για το δημόσιο λόγο. Αυτό ίσως να μην ήταν τόσο έντονο αν δεν υπήρχε ένα τεράστιο χάσμα ανάμεσα στη συλλογική φαντασίωση του παγωμένου χρόνου και την υλική πραγματικότητα, η οποία φεύγει με εκπληκτικά γρήγορους ρυθμούς προς το μέλλον.

Σε μια οικονομία που γίνεται κέντρο διακίνησης του διεθνούς κεφαλαίου και οι ιθαγενείς - πολίτες - εργαζόμενοι απολαμβάνουν ένα βιοτικό επίπεδο που συγκρίνεται με αυτό του πυρήνα του παγκόσμιου συστήματος, η έγχρωμη τηλεόραση στο ενδιάμεσο των γλασέ διαφημίσεων επιμένει ότι ο

αγώνας συνεχίζεται... και απορείς σε ποιον αγώνα αναφέρεται το φαινομενικά αυτονόητο σημείο του δημόσιου λόγου. Έξω στο δρόμο δεν υπάρχουν παρκαρισμένα τανκς, αλλά πολυτελή και ημι-πολυτελή αυτοκίνητα.

Το χάσμα μεταξύ ιδεολογίας και πραγματικότητας

Αυτή η αντίφαση μιας κοινωνικής φαντασίωσης που κυριαρχείται από το παρελθόν και μιας υλικής πραγματικότητας που τεχνολογικά φεύγει προς το μέλλον δεν είναι βέβαια κυπριακή ιδιαιτερότητα. Εμφανίζεται αρκετά συχνά τα τελευταία χρόνια με την άνοδο (σχεδιασμένη ή μη) των εθνικισμών και της *νεκρόφιλης παρελθοντολογίας* των «παλιών λογαριασμών», των «αγώνων», των «ηρώων» κ.ο.κ. ακριβώς *τη στιγμή της μαζικής χρήσης-κατανάλωσης των προϊόντων-δυνατοτήτων της ηλεκτρονικής-επικοινωνιακής τεχνολογίας*. Όταν στη Βοσνία το ΝΑΤΟ βομβάρδιζε τους Βοσνιοσέρβους εθνικιστές², που φαντασιακά βίωναν ότι πολεμούσαν σε συγκρούσεις άλλων δεκαετιών (Β' Παγκόσμιος) ή άλλων αιώνων (την ανακοπή της επέκτασης του ισλάμ), η έκλειψη του παρόντος ήταν έκδηλη: το ΝΑΤΟ βομβάρδιζε με βάση φωτογραφίες από δορυφόρους και οι πιλότοι του είχαν κάνει ασκήσεις με virtual reality — χρησιμοποιούσε την τεχνολογία, την υλική πρᾶξ-

ματικότητα του μέλλοντος. Οι εθνικιστές ήταν ήδη βαθιά στο παρελθόν — νόμιζαν ότι μέχρι εκείνη τη στιγμή νικούσαν όχι χάρη στην τεχνολογική τους υπεροπλία, αλλά χάρη στη σερβική «λεβεντιά και ψυχή». Σε μία εβδομάδα προσγειώθηκαν οδυνηρά στο παρόν. Η ιδιαιτερότητα της κυπριακής περίπτωσης, που μπορεί να χρησιμεύσει για την κατανόηση ανάλογων περιπτώσεων, είναι ακριβώς το γεγονός ότι η κυρίαρχη ιδεολογία αυτό τον αιώνα, και ιδιαίτερα μετά το 1950, κτιζόταν πάνω σ' ένα φανταστικό παρελθόν, που η βασική του δομική λειτουργία ήταν η καταπίεση των δυνατοτήτων του παρόντος. Το εθνικό ως πρόβλημα και ο εθνικισμός ως ιδεολογία υπήρξαν οι πολιτιστικοί και πολιτικοί μηχανισμοί μέσα από τους οποίους αναδομήθηκε και εκμοντερνίστηκε η εξουσία στην κυπριακή κοινωνία (όπως προσπαθήσαμε να δείξουμε στο πρώτο κείμενο που κυκλοφόρησε η ομάδα γύρω από το περιοδικό, το 1984)³. Στην Κύπρο το ιδεολόγημα της Μεγάλης Ιδέας άρχισε να αποκτά πολιτική λειτουργία μετά τη δραματική κατάρρευση αυτής της επεκτατικής ιδεολογίας, το 1922.

Η Μεγάλη Ιδέα και το συνεπαγόμενο της, η προσάρτηση της Κύπρου στο ελληνικό κράτος (η Ένωση), λειτούργησε εκμοντερνιστικά στην Κύπρο τα πρώτα 40 χρόνια της βρετανικής αποικιοκρατίας. Αυτός ο εκμοντερνισμός βοηθήθηκε και ενισχύθηκε από τους Βρετανούς στο πλαίσιο της προσπάθειάς τους να αποκτήσουν προσβάσεις στο νησί, το οποίο μέχρι το 1914 ανήκε τυπικά

στην Οθωμανική Αυτοκρατορία. Μετά το 1920 ο εισαγόμενος μεγαλοϊδεατισμός (ο ενωπισμός) μετατράπηκε προοδευτικά σε συντηρητικό και τελικά (το 1974) σε νεοφασιστικό ιδεολόγημα, με κύριο στόχο την καταπίεση των νέων κοινωνικών ρευμάτων και αντιστάσεων του εργατικού κινήματος το 1930-60 και του ανεξαρτησιακού δημοκρατικού κινήματος το 1960-74. Μετά το '74 πηθήθηκε μεν ο μεγαλοϊδεατισμός, αλλά η δομή του διαχωρισμού κυρίαρχης ιδεολογίας (με άξονα το παρελθόν) και υλικής πραγματικότητας (με τις μεταλλαγές και τις προοπτικές νέων αντιστάσεων) παρέμεινε.

Η στρατηγική παρέμβαση στο πεδίο της ταυτότητας

Είναι σ' αυτό το πλαίσιο που σε διάφορες παρεμβάσεις μας, σε διαλόγους για τα ελληνοτουρκικά, τονίζαμε ότι ο εθνικισμός δεν πρέπει να γίνεται κατανοητός απλώς ως μια ευκαιριακή ιδεολογία που χρησιμοποιεί η άρχουσα τάξη ή το κράτος. Ο εθνικισμός είναι ένας τρόπος αντίληψης της πραγματικότητας που εγκλωβίζει τη σκέψη, τους ανθρώπους και τις κοινωνίες. Όμως, διαλεκτικά, θα πρέπει να δούμε ότι ο εθνικισμός αντλεί τη δύναμή του όχι μόνο από τη δύναμη υποβολής που έχει η εξουσία, αλλά και από το γεγονός ότι μονοπωλεί την προβληματική της ταυτότητας. Ο εκμοντερνισμός και η μεταμοντέρνα εμπειρία σήμερα δημιουργούν κρίση ταυτότητας. Ο εθνικισμός εγκλωβίζει αυτή την εν δυνάμει δημιουργική κρίση και τη μετατρέπει σ' ένα μίσος για το παρόν. Ξαναπροσφέρει την κυρίαρχη σταθερότητα των ρόλων στη φανταστική οικογένεια του έθνους, με πατέρα το κράτος και μητέρα την πατρίδα. Κατά συνέπεια, όταν ως ομάδα περάσαμε από την κριτική της εξουσίας στην αναζήτηση των νέων αντιστάσεων, διαπιστώσαμε ότι μια καταλυτική παρέμβαση ήταν η αμφισβήτηση του εθνικισμού στο ίδιο του το γήπεδο: στο πεδίο της ταυτότητας. Η ανακίνηση του θέματος της κυπριακής ταυτότητας, ως στρατηγική παρέμβασης στον κενό χώρο των δύο αλληλοσυγκρουόμενων εθνικισμών (ελληνικού - τουρκικού), άγγιξε μια δεξαμενή αντιστάσεων σε μια μεγάλη γκάμα θεμάτων: την πολιτική, το γλωσσικό, την επαφή ανάμεσα στις δύο κοινότητες κ.ο.κ.

Υπήρχε —και υπάρχει βεβαίως— ένα εν δυνάμει πρόβλημα: η σύγκλιση αυτών των τάσεων σ' ένα νέο (κυπριακό) εθνικισμό. Από την εμπειρία μας φαίνεται ότι οι παρεμβάσεις στο πεδίο της ταυτότητας λειτουργούν προς μια ελευθεριακή κατεύθυνση σε δύο σημεία: α) την ενίσχυση της αυτονομίας κοινωνικών υποκειμένων που είναι μειοψηφικά και αμφισβητούν (πριν από την αποδοχή - απορρόφησή τους) την ομοιογένεια της φαντασιακής οικογένειας του έθνους· β) την ενίσχυση ταυτοτήτων που λειτουργούν σαν γέφυρες ανάμεσα σε αλληλοαποκλειόμενες ταυτότητες (λ.χ. η κυπριακή, ανάμεσα στην ελληνοκυπριακή και την τουρκοκυπριακή).

Οι τρεις ισορροπίες που συνθέτουν το Κυπριακό ως ιστορικό σημείο

Αυτές οι παρεμβάσεις και εμπειρίες έχουν βέβαια και τα χαρακτηριστικά της δικής μας κοινωνίας, που είναι σαφέστατα διαφορετική από την ελληνική και την τουρκική. Αν δεχτούμε την προβληματική που αναπτύχθηκε —έστω συνοπτικά— πιο πάνω, είναι νομίζω αναγκαίο να κινηθούμε συλλογικά προς μια άμεση διεκδίκηση του παρόντος. Και σε ιστορικό πλαίσιο, αυτό σημαίνει ότι πρέπει να επαναδιεκδικήσουμε την εμπειρία της νεωτερικότητας και να περάσουμε σε μια απερίθωτη αντιμετώπιση στο θέμα της ταυτότητας, η οποία να οικειοποιηθεί την κρίση ταυτότητας ως ευκαιρία διαλεκτικής υπέρβασης. Ταυτόχρονα, πρέπει να γυρίσουμε (μαρξιστικά ή μη) προς την υλική πραγματικότητα, για να δούμε τις προοπτικές.

Το Κυπριακό ως σημείο δεν είναι μόνο ελληνοτουρκική διαφορά (και αυτή η ειδική διαφορά είναι από μόνη της ένα σημείο που πρέπει να ερμηνευτεί στο πλαίσιο της γεωπολιτικής ανάπτυξης του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος). Η Κύπρος έγινε ένα πολύτιμο οικόπεδο στο παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα μετά το άνοιγμα της Διώρυγας του Σουέζ το 19ο αιώνα και την ανάπτυξη της εξόρυξης πετρελαίου στην περιοχή τον 20ό αιώνα. Το Κυπριακό (και οι μεταλλαγές του) υπήρξε, νομίζουμε, σημείο εξισορρόπησης τριών δυναμικών: α) των εσωτερικών δυναμικών των κοινωνικών κινήσεων και των αναδομήσεων της εξουσίας — είναι άλλωστε χαρακτηριστικό το ότι τόσο ο ε/κ όσο και ο τ/κ εθνικισμός, παρά τις φαινομενικές διαφορές τους, λειτούργησαν κοινά

από το 1950 μέχρι το '74 με βασικό στόχο την εξάλειψη του αριστερού εργατικού κινήματος β) των τοπικών ιμπεριαλισμών (καλυμμένων και πάλι με τον εθνικισμό) του ελληνικού και τουρκικού κράτους, που ήθελαν είτε να προσαρτήσουν την Κύπρο είτε να την ελέγχουν. Είχαμε εδώ μια αποκαλυπτική μορφή της εθνικής αποικιοκρατίας —που προσπαθεί να εξαφανίσει κάθε στοιχείο βιωματικής τοπικής κουλτούρας— και της μετατροπής των ανθρώπων σε «βάρβαρους» ιθαγενείς απέναντι στους «πολιτισμένους» εθνικούς καλαμαράδες⁴. Η διπλή επέμβαση των δύο κρατών το '74 απλώς αποκάλυψε την ουσία του εθνικού λόγου, όταν οι ιθαγενείς με βάση την ιστορική εμπειρία του προϊόντος της υλικής καθημερινότητας βρέθηκαν στους δρόμους να αμφισβητούν και την πολιτιστική αποικιοκρατία 14 χρόνια μετά την πολιτική ανεξαρτησία γ) των δυναμικών επέκτασης του διεθνούς κεφαλαίου και του ανταγωνισμού των διεθνών κέντρων εξουσίας. Η εύνοια της βρετανικής αποικιοκρατίας αρχικά προς τον ε/κ εθνικισμό και μετά προς τον τ/κ, η παράδοση της εξουσίας το '60 στους τέως συνεργάτες τους, η παρέμβαση των Αμερικανών μετά και το '74, ως αποκορύφωμα της προσπάθειας να αφαιρεθεί η ανεξαρτησία από τους εξεγερμένους ιθαγενείς, σαφέστατα συμβαδίζουν περισσότερο με τις εξελίξεις στη Μέση Ανατολή παρά με τα ελληνοτουρκικά⁵. Το ελληνικό και το τουρκικό κράτος, πέρα από τα δικά τους συμφέροντα, βρέθηκαν και τα ίδια αιχμάλωτα στη μεσανατολική κρίση λόγω της εμπλοκής τους στην Κύπρο, και μετά έγιναν και όργανα του ΝΑΤΟ ως δυνάμεις παρέμβασης. Η Μεραρχία, λ.χ., στάλθηκε στην Κύπρο το '64 για να αντιμετωπιστεί ο «κομμουνιστικός κίνδυνος» και μετά έγινε σημείο τριβής ανάμεσα στις δύο χώρες.

Μπροστά στην προοπτική της ειρήνης: οφείλουμε να αναλάβουμε την ευθύνη μας

Σήμερα φαίνεται ότι ο τρίτος παράγοντας (οι δυναμικές του διεθνούς κεφαλαίου και της γεωπολιτικής) προωθεί μια διαδικασία ειρήνευσης στην περιοχή. Ο πόλος αναφοράς εδώ είναι το Μεσανατολικό, απ' όπου πηγάζει και η διεθνής ανάμειξη. Οι λόγοι γι' αυτή τη στροφή πηγάζουν και από το νέο διεθνές σκηνικό μετά το τέλος του

Ψυχρού Πολέμου, αλλά είναι και το αποτέλεσμα των τεχνολογικών εξελίξεων, που ανοίγουν νέες προοπτικές, αλλά και προβλήματα στη συνέχιση ακίνδυνων τοπικών πολέμων.

Οι πύραυλοι του Ιράκ που έπληξαν το Τελ-Αβίβ ήταν ένα σαφές μήνυμα για το ανεξέλεγκτο των πολέμων σήμερα. Οι πόλεμοι, ιδιαίτερα οι πόλεμοι μεταξύ συμμάχων (όπως η Ελλάδα και η Τουρκία), είναι από δύσκολοι μέχρι ανέφικτοι⁶. Τα επιθυμητά αποτελέσματα μπορούν να επιτευχθούν και με τα επεισόδια όπως στα Ίμια.

Το ζητούμενο είναι τι στάση πρέπει να τηρήσει το επαναστατικό κίνημα (οι ομάδες, άτομα κ.λπ. που προσανατολίζονται στην επαναστατική ρήξη μετά την τωρινή αντεπανάστατική περίοδο), αλλά και η Αριστερά (ως μια καθεστωτική πλέον κουλτούρα και θεσμική παρουσία που γεννήθηκε από τα προηγούμενα επαναστατικά ρήγματα) απέναντι στη διαδικασία ειρήνευσης. Με βάση τη δική μας εμπειρία, η ειρήνη είναι μια ευκαιρία προσγείωσης στην πραγματικότητα, στο «εδώ και τώρα». Διαβάζω συχνά πύρινους αντιιμπεριαλιστικούς λόγους σε αριστερά έντυπα κάθε φορά που εκδηλώνεται πρωτοβουλία για λύση του Κυπριακού. Και τι να κάνουμε; Είμαστε αιχμάλωτοι, σύντροφοι. Το κεφάλαιο φεύγει προς το μέλλον γιατί δεν μπορεί να συνεχίσει τη θεαματική παράσταση του εθνικού πολέμου των τελευταίων πέντε χρόνων. Μπορεί να «ρίξει» ακόμα καμιά μικροσύρραξη για να πείσει τις μάζες.

Πρέπει να δούμε και μεις το μέλλον. Η διαδικασία ειρήνης της εξουσίας (σε οποιαδήποτε μορφή) είναι καταναγκαστική προσγείωση και άνοιγμα στο μέλλον. Οφείλουμε να κινηθούμε στρατηγικά,

να διευρύνουμε τα ανοίγματα, να φτιάξουμε γέφυρες, να οδηγήσουμε σε συνολικότερη κρίση τον πολιτισμό της εξουσίας.

Αυτό το κείμενο είναι προσωπικό, εκφράζει όμως και μια ευρύτερη προβληματική. Γι' αυτό είναι γραμμένο και με τη μορφή της παρότρυνσης και της συνυπογραφής των εκκλήσεων των αντιμιλιταριστών και των αντιεθνικιστών. Είναι μια επιστολή, αν θέλετε, προς όσους προσδιορίζονται με βάση τις εμπειρίες του ελληνικού και του τουρκικού εργατικού και επαναστατικού κινήματος του παρελθόντος και του παρόντος. Σύντροφοι, οφείλετε να αναλάβετε τις ευθύνες σας απέναντι στο παρόν και το μέλλον. Το 1964 στην Κύπρο έγιναν διακοινοτικές συγκρούσεις, βομβαρδισμοί από την τουρκική αεροπορία και κάθοδος ελληνικής μεραρχίας. Στην Ελλάδα και την Τουρκία η Αριστερά κατηγορούσε με τα ίδια λόγια τους Αμερικανούς (φονιάδες) γιατί δεν έπαιρναν θέση υπέρ της κοινότητας που η εξουσία πρόβαλλε σαν δική τους (ε/κ ή τ/κ). Ελάχιστοι πρόσεξαν μια ίδια πορεία ειρήνης που οργάνωσε το διακοινοτικό εργατικό κίνημα. Αυτή τη φορά ας μην αγνοηθούν οι λεπτομέρειες, τα υπόλοιπα.

Είναι αστείο, και όμως γίνεται. Τούρκοι αριστεροί αντιιμπεριαλιστές στηρίζουν την αδιαλλαξία των τ/κ εθνικιστών-νεοφασιστών, ενώ η ελληνική κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ χρηματοδοτεί ίδρυμα για τον Γρίβα, παρακαλώ, και αριστερά περιοδικά δημοσιεύουν άρθρα Ελληνοκύπριων νεοφασιστών (του στιλ «καλός Τούρκος νεκρός Τούρκος») γιατί έμειναν κολλημένα ακόμα στην ΕΟΚΑ του '55⁷.

Πρέπει να γνωριστούμε. Κινούμαστε σε κελιά με κινούμενους καθρέφτες. Πρέπει να βρούμε χαρμάδες του παρόντος στη φυλακή του θεάματος, για να ανοίξουμε τους δρόμους για την καθημερινότητα του μέλλοντος.

Σημειώσεις:

1. Η ανάγκη είναι η αποδοχή του κυρίαρχου πλαισίου συζήτησης για να μη λειτουργήσει το δίχτυ της λογοκρισίας των μη εγκεκριμένων απόψεων — για σχετικό άρθρο για το κυπριακό σύστημα λογοκρισίας του δημόσιου λόγου βλ. «Τραίνο» Νο 10.

2. Η αναφορά στον εθνικισμό εδώ, γίνεται στο ανθρώπινο επίπεδο — στο επίπεδο δηλαδή όπου άτομα ή ομάδες μπαίνουν στο εθνικό θέαμα του μίσους για τον Άλλο, πιστεύοντας τους φόβους ή τις υποσχέσεις που προβάλλει η εξουσία μέσα από

τον εθνικισμό. Οι κοινοί εγκληματίες της ελίτ των πολιτικών και των διανοουμένων που καλλιεργούν, προάγουν και κατευθύνουν το εθνικό μίσος ενσυνείδητα, ανήκουν σαφέστατα σ' άλλο επίπεδο / πλαίσιο αναφοράς.

3. Βλ. την έκδοση «Η Κύπρος, το εθνικό και ο εθνικισμός - μια ελευθεριακή ανάλυση», εκδ. Φύλλα Πορείας.

4. Για την έννοια της εθνικής αποικιοκρατίας βλ. «Τραίνο» Νο 11, το κείμενο για το γλωσσικό στο «Τραίνο» Νο 10. Ο όρος «καλαμαράδες» αφορά τους ελλαδιστές. Σήμερα χρησιμοποιείται κυρίως ως προσδιοριστικός όρος παρά ως χαρακτηρισμός. Στο παρόν κείμενο χρησιμοποιείται με την ιστορική του έννοια — τόσο στην Κύπρο όσο και στην Ελλάδα ο καλαμαράς ήταν ο εκπρόσωπος της γραπτής εξουσίας έναντι της προφορικής κουλτούρας, του κράτους απέναντι στους ιθαγενείς, του διανοούμενου απέναντι στους αγρότες. Σ' αυτό το πλαίσιο ο όρος «καλαμαράς» αναφέρεται και στους Κύπριους που θεσμοθετούσαν και θεσμοθετούν την εξουσία-γόπτρό τους με βάση το πολιτιστικό κεφάλαιο της νεοελληνικής γλώσσας / διαλέκτου.

5. Μια συνολική αναφορά στο πιο πάνω σημείο στη σύγχρονη κυπριακή ιστορία υπάρχει στο αφιέρωμα του «Τραίνου» Νο 10, «Η κρυφή ιστορία της πόρνης της Μεσογείου».

6. Ιδιαίτερα άμα ξέρεις την κυπριακή ιστορία από το '64 μέχρι το '74, η όλη υπόθεση, όπως φάνηκε στα Ίμα, προκαλεί γέλια.

7. Η περίοδος 1953-59 αποτελεί μια από τις χειρότερες περιπτώσεις κακής επικοινωνίας μεταξύ της κυπριακής και της ελληνικής (ή ακόμα και της τουρκικής) Αριστεράς. Η ΕΟΚΑ και η αντίστοιχη της τουρκοκυπριακή έδρασαν συντηρητικά σε μια κοινωνία που είχε ήδη ένα υπαρκτό αντιαποικιακό κίνημα από το 1944, που έγινε αντιληπτό στο εξωτερικό — και ιδιαίτερα στην Ελλάδα — ως αντιαποικιακό κίνημα. Το 1958 η ΕΔΑ κέρδισε το εκπληκτικό, για την εποχή, 24% στις εκλογές, εκμεταλλευόμενη το χάσμα Ελλάδας - Βρετανίας (που οδήγησε στην ολοκληρωτική αμερικανική επικράτηση). Στην Κύπρο, όμως, την ίδια χρονιά ο στρατιωτικός ηγέτης της οργάνωσης, ο Γρίβας, εξαπέλυε μια επίθεση τρομοκρατίας ενάντια στο άοπλο αριστερό κίνημα.

* Ο Ανδρέας Παναγιώτου είναι μέλος της ομάδας που εκδίδει το κυπριακό περιοδικό «Τραίνο στην πόλη».

**Η ΠΟΡΕΙΑ
ΤΩΝ
ΑΘΩΩΝ
ΤΖΑΙ
ΤΩΝ
ΑΓΑΘΩΝ.**

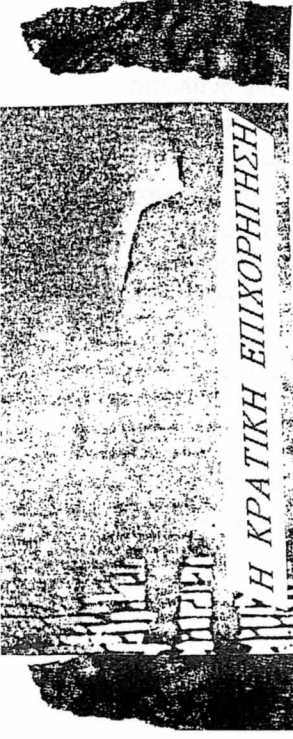

Φυσικά είναι αφέλεια να μιλά κανείς για έγκαιρη αποτρεπτική επέμβαση του κράτους για ένα άλλο πολύ σημαντικό λόγο: Στην πραγματικότητα η κυβέρνηση ήταν *συνδιοργανωτής* αυτής όλης της ιστορίας. Αυτό προκύπτει αδιάσπαστα από τα γεγονότα, όπως τα ανέλυσε δημοσίως ο ίδιος ο υπουργός Εξωτερικών. Στη συνέντευξη του, στις 13 Αυγούστου, ο κ. Μιχαηλίδης είπε και τα εξής αποκαλυπτικά: «Η Ομοσπονδία Μοτοσυκλετιστών με επιστολή της τον Απρίλιο, είχε κοινοποιήσει στην κυβέρνηση ότι προτίθεται να πραγματοποιήσει αυτή την πορεία. Έκτοτε ακολούθησαν 15 συσκέψεις σε υπηρεσιακό επίπεδο. Πρέπει επίσης ν' αναφέρω ότι είχε συσταθεί επιτροπή από εκπροσώπους διαφόρων υπουργείων για να χειριστεί και να μελετήσει το όλο θέμα. Πραγματοποιήθηκαν επίσης συναντήσεις αυτής της ομάδας σε υπουργικό επίπεδο ή επίπεδο αρχηγού Αστυνομίας με τον πρόεδρο της Ομοσπονδίας Μοτοσυκλετιστών και άλλους εκπροσώπους για να συζητήσουν το θέμα της πορείας. Συνολικά πραγματοποιήθηκαν 25 περίπου συσκέψεις και επαφές γύρω από το όλο θέμα. Ο ίδιος υπουργός πρόσθεσε: «Δώσαμε το μήνυμα, το οποίο λειτούργησε σ' όλες αυτές τις συσκέψεις ότι θα ήταν ορθό να υπάρξει συντονισμός των προσπαθειών μαζί μας ώστε η όλη πορεία, στο μέτρο του δυνατού, να είναι ελεγχόμενη, διαφορετικά θα επροκαλούτο σοβαρά προβλήματα». Στην ίδια διάσκεψη ο κ. Μιχαηλίδης, απαντώντας σε ερώτηση, είπε πως η κυβέρνηση «υποσχέθηκε από την αρχή κάλυψη των εξόδων της πορείας, κάτι που θα το πράξει». Σε άλλο σημείο των δηλώσεων του ο υπουργός είπε πως ο πρόεδρος των μοτοσυκλετιστών «μας είχε πει επανειλημμένα ότι δεν μπορεί να ελέγξει τους διαδηλωτές». Και πρόσθεσε: «Όπως είναι γνωστό ο πρόεδρος της ομοσπονδίας αναφερόταν σε 7.000 μοτοσυκλετιστές από τους οποίους οι 1200 περίπου είναι μέλη του. Επομένως τους 6.000 περίπου μοτοσυκλετιστές δεν τους ήλεγχε».

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

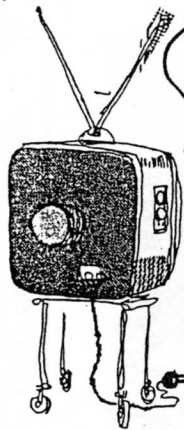
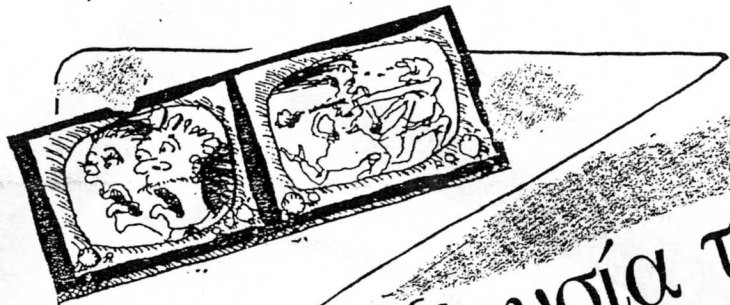

Σε τζαιρους όπως οι σημερινοι που η εξουσια εχει παραχωρησει δικαιωματα συμμετοχης στους πολιτες, η χειραγωγηση πρεπει σαφως να γινεται πιο εκλεπτυσμενα. Στον χωρο του εμπορευματος η διαφημιση καλλιεργει επιθυμιες για υποκαταστατα ενω στον χωρο της πολιτικης και της κοινωτας της θεαματικης αναπαρσσιασης που αντιπρεσβει την πραχματικοτητα, δημιουργει ψευδο-αντιπαραθεσεις μεσα απο τις οποιες η εξουσια καθοδηγει τους πολιτες υπολακτικους σε συλοχικες εκτονωσεις. Η πορεία των μοτοσυκλετιστων, οργανωμενη, επιχορηγημενη, εγκριμενη και καθοδηγημενη απο ολοκληρο το ε/κυπριακο συγκροτημα εξουσιας (κρατος, εκκλησια, ΜΜΕ, κομματια) υπηρξε η κορυφαια και αποκαλυπτικη στιγμή της πρωτης φασης της κοινωτας του θεαματος στην Κυπρο. Κατασκευασαν το αυθορμητο ζυγι επιστεφαν το μεσα τους ΣΥΝΗΜΕΤΕ ΡΕ ΛΟΥΛΕΤΚΟΥΝ ΜΑΣ

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΗ

Δεν μπορεί όμως να μείνει ασχολίαστο και το θέμα της χρηματοδότησης. Το ερώτημα που βασανίζει κάθε σώφρονα άνθρωπο είναι απλό: Πώς είναι δυνατόν το κράτος να υποσχεθεί χρηματοδότηση μιας εκδήλωσης, την οποία στο τέλος το ίδιο έρχεται να ματαιώσει με τη φοβερή δικαιολογία πως μπορούσε να οδηγήσει τη χώρα σε εθνική καταστροφή; Και το άλλο: Ποιος επήρε αυτή την αλλοπρόσαλλη απόφαση; Εδώ υπουργοί μας λένουν πως δεν είχαν ιδέα. Ο πρόεδρος των μοτοσυκλετιστών λέγει: «Ο κ. Κασουλίδης μας υποσχέθηκε 10 χιλιάδες λίρες». (Συνέντευξη στη «Σημερινή», 18/8/96). Ο υπουργός Εξωτερικών λέγει πως η κυβέρνηση «υποσχέθηκε από την αρχή κάλυψη των εξόδων, κάτι που θα το πράξει». Τι συμβαίνει λοιπόν; Ποιος πήρε την απόφαση; Μόνος του ο κ. Κασουλίδης; Έχει το δικαίωμα ένα μέλος της κυβέρνησης να μοιράζει λεφτά - τα λεφτά μας - όπου θέλει; Και μάλιστα σε μια τόσο αμφισβητούμενη και αμφιλεγόμενη υπόθεση; Έτσι που ήλθαν τα πράγματα ίσως αυτή είναι η πιο σημαντική πτυχή της υπόθεσης. Και πρέπει να φωτισθεί. Οι κ.κ. Μιχαηλίδης και Κασουλίδης οφείλουν να μιλήσουν. Επιτέλους ο λαός έχει το δικαίωμα να μάθει αν εδώ κυβερνά ο πρόεδρος που έχει ψηφίσει γι' αυτό το σκοπό ή κάποιοι άλλοι τους οποίους ο ίδιος δεν εξέλεξε, πρέπει να ξέρει αν την πολιτική αυτού του κράτους την διευθύνει ο εκλεγμένος πρόεδρος ή οι διάφοροι ανεύθυνοι Ματσάκηδες, που όποτε τους κανήσει καταβαίνουν στη νεκρή ζώνη και προκαλούν επεισόδια για να κάνουν αυτοδιαφήμιση από τηλεοράσεως, παίζοντας ριθίως με την τύχη όλων μας, έχει τέλος πάντως ο λαός το δικαίωμα να γνωρίζει πώς και από ποιους παίρνονται οι αποφάσεις σ' αυτό το δύσμοιρο κράτος, του οποίου η τύχη, αφού για 35 χρόνια επέρασε από ένα σωρό ακροβασίες και κρημνοβασίες των ανίκανων ηγετών του, κατάντησε σήμερα να κρέμεται από τους τροχούς της μοτοσυκλέτας.

Η εξουσία των Μ.Μ.Ε. και τα τελευταία γεγονότα

Οι μέρες που μας κυβερνούν
τα media

Το άρθρο δημοσιεύτηκε στην ΝΕΟΛΑΙΑ
σαν παρεμβάση στα γεγονότα.

Τα τραγικά γεγονότα της Δερένειας ήταν το δεύτερο θερμό επεισόδιο μετά τα ίδια στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου. Δε θα ασχοληθώ με την σκοπιμότητα τέτοιων επεισοδίων - είναι αρκετά σαφές, νομίζω, από τη διεθνή πρακτική, ότι τέτοια σχεδιασμένα ή «τυχαία» γεγονότα εντάσσονται σε μια σκακιέρα κινήσεων, στην οποία οι απλοί άνθρωποι χρησιμοποιούνται για την άλφα ή βήτα στρατηγική κίνηση. Αυτό που θα ήθελα να σχολιάσω είναι τους νέους μηχανισμούς χειραγώγησης, τα Μ.Μ.Ε., οι οποίοι συνειδητά ή μη κατευθύνουν τους ανθρώπους στη φόρτιση και μερικές φορές στην

κού (σαν συλλογική ανάγκη), ενώ ταυτόχρονα υπάρχει και ένα είδος καθοδήγησης/χειραγώγησης. Π.χ. μπροστά από τις δηλώσεις του Ντενκτάς μπαίνει συνήθως η προσθήκη «νέες προκλητικές δηλώσεις» ή «νέες απαράδεκτες...». Λογικώς θα περίμενε κανείς ότι το κοινό ξέρει βέβαια ότι είναι προκλητικές και απαράδεκτες. Είναι σημαντικό ότι οι λειτουργοί των media θεωρούν σαν καθήκον τους και μέρος του κώδικα επικοινωνίας που χρησιμοποιούν την ανάγκη καθοδήγησης - λες και είμαστε μια «συγχυσμένη αγέλη» και μπορεί να πιστέψουμε τον Ντενκτάς. Αυτό το ρόλο του καθοδηγητή ήρθε να ανταγωνιστεί και μετά να συμπληρώσει η εμπορική δημοσιογραφία που άρχισε να αναπτύσσεται από τη δεκαετία του '80, αλλά απέκτησε ηγεμονικό ρόλο τη δεκαετία του '90 με την ιδιωτική τηλεόραση. Η λογική αυτής της δημοσιογραφίας για την είδηση-εμπόρευμα έφερε και μια ανατροπή στην αξιολόγηση των ειδήσεων.

ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

ίδια την τραγωδία. Τα Μ.Μ.Ε. βέβαια θεωρούνται (και μπορούν να είναι) μηχανισμός διερεύνησης της επικοινωνίας, της δημοκρατίας και του πλουραλισμού. Και αυτή είναι βέβαια και η ιδεολογία που προάγουν τα ίδια τα media. Όμως μετά τα τελευταία τηλεοπτικά «επεισόδια» στην Βοσνία ή στον πόλεμο του Κόλπου, η σημερινή προβληματική για τα Μ.Μ.Ε. επικεντρώνεται περισσότερο στη δύναμη/εξουσία των media να διαμορφώνουν συνειδήσεις, αλλά και την πραγματικότητα που υποτίθεται ότι καλύπτουν.

Τα ΜΜΕ στο ρόλο του καθοδηγητή

Στην Κύπρο ζούμε (ή ζούσαμε μέχρι την Κυριακή) με την ευφορία της ελεύθερης πληροφόρησης. Και σίγουρα από τεχνολογικής άποψης η κάλυψη των γεγονότων της Κυριακής 11 Αυγούστου ήταν και μια στιγμή ποιοτικής αναβάθμισης των δυνατοτήτων των κυπριακών media. Όμως τα ίδια τα γεγονότα θα πρέπει να μας οδηγήσουν και στον προβληματισμό για την εξουσία των Μ.Μ.Ε.

Για να ανιχνεύσουμε το κλίμα που οδήγησε στα γεγονότα της Κυριακής θα πρέπει να δούμε τους κώδικες και τις μορφές παρουσίασης του Κυπριακού στα Μ.Μ.Ε. και τα (συνοπτικά) 2 είδη δημοσιογραφίας που αναπτύχθηκαν ανταγωνιστικά, αλλά και συμπληρωματικά.

Από τη μια υπάρχει η ανάγκη διατήρησης στην επικαιρότητα του Κυπρια-

Καταναλωτικό είδος και η πληροφόρηση
Το εμπόρευμα, όπως παρατήρησε και ο Μαρξ, μετατρέπει το κάθε τι σε καταναλωτικό είδος αγνοώντας ταμπού, συναισθηματισμούς ή ιερότητα στιγμών και αντικειμένων. Το ζητούμενο είναι το εμπόρευμα να πουλά και όπως απέδειξε η διαφήμιση και οι δημόσιες σχέσεις, για να πουλήσει κάτι πρέπει να δημιουργηθεί η επιθυμία στο υποσυνείδητο.

Στο εθνικό ζήτημα η εμπορική δημοσιογραφία δεν παρεξέκλινε από τους κώδικες της καθοδηγητικής - απλά αύξησε τους εθνικιστικούς τόνους είτε λόγω της εποχής (εθνικιστικό κλίμα αρχών της δεκαετίας), είτε λόγω ιδιοκτητών, είτε γιατί ο εθνικισμός προσφέρεται για καταναλωτικό είδος με τις απλουστευτικές και το πνεύμα μίσους-βίας, στο οποίο είναι κτισμένος. Όμως η εμπορική δημοσιογραφία δεν μπορούσε να προβάλει συγκεντρώσεις και πορείες που απλά έκφραζαν ένα αντικατοχικό πνεύμα χωρίς action.

Είναι ακριβώς σ' αυτά τα πλαίσια, νομίζω, που πρέπει να γίνει κατανοητή η ενθάρρυνση ατόμων να μπουν στη νεκρή ζώνη ή η μη κάλυψη εκδηλώσεων χωρίς προοπτική εικόνων δράσης. Στο παρελθόν υπήρξαν ήδη παράπονα

ΤΙ ΘΑ ΠΩ, ΤΟ ΞΕΡΩ.
ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΞΕΡΩ
ΕΙΝΑΙ ΓΙΑΤΙ ΘΑ ΤΟ ΠΩ

για το τελευταίο (την επιλεκτική κάλυψη εκδηλώσεων) από την ΕΔΟΝ και αντιπροσώπους μαθητικών εκδηλώσεων.

Η πορεία των μοτοσικλετιστών προσφερόταν εύκολα για εκμετάλλευση και από τα 2 είδη δημοσιογραφίας. Μια πορεία που ξεκινούσε από το Βερολίνο έπαιξε εύκολα με τα αντανακλαστικά της ανάγκης να στείλουμε μηνύματα στο εξωτερικό. Ταυτόχρονα η εικόνα του μοτοσικλετιστή σαν ανεξέλεγκτου νεαρού με το σύνθημα «θα πάμε στην Κερύνεια» πρόσφερε το έδαφος για μια ανεξέλεγκτη ταινία δράσης. Η πορεία οικοδομήθηκε ουσιαστικά μετά από το αλληλοσυμπλήρωμα της καθοδηγητικής και της εμπορικής δημοσιογραφίας πάνω στον άξονα.

Οι αυθόρμητοι νεαροί απέναντι στην ηττοπαθή κοινωνία

Η πορεία οργανώθηκε πριν μερικά χρόνια από το κανάλι της εκκλησίας και μετά από την Ομοσπονδία Μοτοσικλετιστών με ενθάρρυνση και επιχορήγηση των πάντων. Δεν υπήρχε δηλαδή στην προκειμένη περίπτωση τίποτα το αυθόρμητο. Το αυθόρμητο ούτε κατευθύνεται, ούτε χρειάζεται 10 διαφημίσεις τη νύχτα σε τηλεοπτικά κανάλια. Το αυθόρμητο δεν ήταν η πορεία αλλά υποτίθεται η καθοδήγησή της στη νεκρή ζώνη. Για να γυριστούν οι σκηνές του πετροπόλεμου. Για να κατευθυνθεί εκεί η πορεία (και παρά τα εμφανή χρονάκια του κ. Χατζηκώστα), τονίστηκε η εικόνα του νέου. Είχε δοκιμαστεί η συνταγή στις εκδηλώσεις για το ψευδοκράτος. Σ' ένα επίπεδο πιο βαθιά θα μπορούσε κανείς να πει ότι τα media βρήκαν ουσιαστικά μερικά εσωτερικά ρήγματα και τα έστρεψαν στην πράσινη γραμμή. Οι μοτοσικλετιστές φάνταζαν διαφορετικοί και για μερικούς είναι μια επικριτέα κοινωνική ομάδα, είναι ένα ρήγμα στην αναδυόμενη ετερογένεια της κυπριακής κοινωνίας. Οι νέοι, οι έφηβοι (οι οποίοι σε τελική ανάλυση δεν ήταν το χαρακτηριστικό στοιχείο της πορείας παρά τις εικόνες-εκκλήσεις) βρίσκονται στο ρήγμα μιας φυσιολογικής πάλης των γενεών. Τα media πρόσφεραν σ' αυτές τις ομάδες 15 λεπτά δημοσιότητας και καταξίωση απέναντι στους κατηγορούς τους -εκεί στην πράσινη γραμμή. Σε μια πολεμική ζωή!

Την εβδομάδα πριν την πορεία θα έπρεπε να προσπαθήσεις πολύ, για να ανακαλύψεις από τα media που θα κατέλγε πραγματικά η πορεία. Οι εμπρηστικές δηλώσεις του κ. Χατζηκώστα από τη Θεσσαλονίκη στις 6 Αυγούστου χρησιμοποιήθηκαν για να αυξηθεί η ένταση ανάμεσα στη δήθεν αυθόρμητη έκφραση-πορεία προς την Κερύνεια και τους «κακούς» (ηττοπαθείς) που θα την εμπόδιζαν. Ολόκληρα δελτία ειδήσεων αφιερώνονταν στην πορεία.

Μια απλή σύγκριση θα βοηθούσε στην κατανόηση του κλίματος. Τον Ιούλιο έγινε μια εκδήλωση στο Ledra Palace για καταδίκη της εισβολής. Ούτε καν τη θυμάμαι στα media. Θυμάμαι μόνο την επιστολή μιας μαθήτριάς που διαμαρτυρόταν με πόνο, γιατί δεν είχε προσέλθει. Είναι άραγε αυτοί που

πάνε στις ειρηνικές εκδηλώσεις λιγότερο συναισθηματικοί ή «αυθόρμητοι»; Γιατί δεν δίνεται και σ' αυτούς ένα ολόκληρο δελτίο ειδήσεων; Απλό. Δε θα πουλούσε.

Η κάμερα και το μικρόφωνο στο ρόλο του ηγέτη

Το απόγειο της διαδικασίας ήρθε την Κυριακή όταν μετά την ακύρωση της πορείας, τον de facto συντονισμό τον ανέλαβαν τα media. Ήταν θα πείτε γεγονός που έπρεπε να καλυφθεί. Σωστόν. Γιατί όμως; Γιατί ήταν αντικατοχική πορεία ή γιατί αναμένετο ότι θα έμπαιναν στη νεκρή ζώνη; Η απάντηση με οποιοδήποτε μέτρο σύγκρισης είναι αυτονόητη. Οι κάμερες στήθηκαν για να μπει ο κόσμος στη νεκρή ζώνη όχι μετά. Η ποδοσφαιρική περιγραφή «σπάζουν την αλυσίδα...», «μπαίνουν στη νεκρή ζώνη...» κλπ έφτιαξαν μια δυναμική, την δυναμική που δημιουργεί το βλέμμα που επιτηρεί. Στις κοινωνικές επιστήμες είναι πλέον κατανοητό ότι ο ερευνητής παρεμβαίνει με την παρουσία/επίσημη του στο αντικείμενο της παρατήρησης. Και η πληροφόρηση εμπίπτει στους ίδιους κανόνες. Η κάμερα και το μικρόφωνο δεν περιγράφουν απλά. Επιτηρούν ένα σκηνικό, το οποίο καθοδηγούν και από το οποίο αντλούν το υλικό τους. Οι διαδηλωτές στην νεκρή ζώνη ήταν ουσιαστικά εγκλωβισμένοι -από τη μια ήταν ο στρατός κατοχής και από την άλλη οι κάμερες.

Τα γεγονότα από την πρώτη μέχρι τη δεύτερη δολοφονία δεν διέφεραν ουσιαστικά από το κλίμα της Κυριακής. Τα media συμπεριφέρονταν σαν καθοδηγητές-επιτηρητές. Με ψηλή βέβαια ακροαματικότητα. Δημοσιογράφοι 5 λεπτά πριν από τις διαφημίσεις βάφτιζαν αγωνιώδεις, κατηγορούσαν άμεσα ή έμμεσα όποιους θεωρούσαν

υπεύθυνους και έβγαζαν φημάνια για την πολιτική που πρέπει να ακολουθήσουμε σαν λαός. Θα αναφέρω μόνο το επεισόδιο με τον ιατροδικαστή που ήρθε από το εξωτερικό για να κάνει νεκροψία στον Ισαάκ. Τα media είχαν αποφανθεί από την προηγούμενη νύχτα ότι είχε σκοτωθεί με τσεκούρι. Όταν βγήκε ο ιατροδικαστής και ανέφερε τα πορίσματά του, από τα οποία έλειπε η αναφορά στο τσεκούρι, οι δημοσιογράφοι επέμεναν. Ο άνθρωπος είπε ότι δεν ήξερε τι σημαίνει τσεκούρι και τότε ακούστηκε το αμίμητο «αιχηρό αντικείμενο». Υποβολή, παρακαλώ, ακόμα και σε ιατροδικαστή για τα πορίσματά του. Ήταν το κλίμα των ημερών... Δεν είναι θέμα συζήτησης το απαράδεκτο των εγκλημάτων. Ούτε αμφιβάλλει κανείς για τις ευθύνες του κατοχικού στρατού. Είναι όμως ρατσισμός να κατηγορούνται όλοι οι Τούρκοι ή ακόμα και όλοι οι Τουρκοκύπριοι για το έγκλημα μερικών. Όπως είναι φασισμός να απειλούνται από ραδιοφώνου συμπολίτες μας με «φωτιά και τσεκούρι», γιατί υποστηρίζουν την επαναπροέγχιση. Και είναι ανατριχιαστικό να διαβάζεις ότι στο ΚΕΝ Λεμεσού οι νεοσύλλεκτοι υποβλήθηκαν στα συνθήματα «θα πιούμε αίμα τουρκικό...». Αυτά πέρασαν στα αζήτητα - ίσως γιατί ήταν τα συνεπαγόμενα της εθνικά ορθής εμπορικής δημοσιογραφίας.

Δε νομίζω ότι το ζήτημα είναι η προσωπική ευθύνη - ακόμα και αυτών που ζητούσαν από τους διαδηλωτές να μπουν στη νεκρή ζώνη. Αυτό που έλειπε ήταν η συνείδηση της εξουσία του Μέσου. Αλλά αυτό που είναι ίσως πιο σημαντικό είναι η ανάπτυξη της αντίστασης απέναντι σ' αυτή την εξουσία. Γιατί η κρατική εξουσία μπορεί να σπάει κεφάλια, αλλά η εξουσία των Μέσων πάει πολύ βαθύτερα. Γι' αυτό είναι και αόρατη.

ΤΕΛΟΣ ΠΑΝΤΩΝ,
ΘΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΠΟΛΕΜΟ.
Ή ΝΑ ΝΤΥΘΩ ΣΠΟΡ;

Ο Φιλελεύθερος Κυριακή 25 Αυγούστου 1996

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΔΡΟΥΣΙΩΤΗ

ΦΑΚΕΛΟΣ ΤΩ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ
στοιχεία για την κοινοπραξία
εξάρτησης των κυπριακών
media

Ποια έντυπα και πώς τα έπαιρναν από την ΚΥΠ

Ποιος θα δημοσιεύει
α) η λίστα των δημοσιογράφων που χρηματοδοτούσε ο Σαμαράς
β) τα αρχεία χρηματοδότησης Κυπρίων από την Ελληνική ΚΥΠ,
γ) ποιος χρηματοδοτούσε την επικαιφή του Α. Black (Μαύρου);

Η ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΙ Η ΕΞΑΡΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Τον τελευταίο καιρό γίνεται και πάλι λόγος για τη χρηματοδότηση εφημερίδων και την εξαγορά δημοσιογράφων από την ελληνική ΚΥΠ στην περίοδο πριν από το πραξικόπημα του 1974. Η Ένωση Συντακτών Κύπρου ζήτησε πρόσφατα από τον Έλληνα πρέσβη να βοηθήσει ούτως ώστε να δοθούν στη δημοσιότητα στοιχεία που υπάρχουν στο ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών και στην ΚΥΠ για να ξεκαθαρίσει μια για πάντα αυτή η θλιβερή ιστορία. Βεβαίως όλοι αντιλαμβάνονται ότι σε καμιά περίπτωση δεν πρόκειται να δοθούν επισήμως στη δημοσιότητα τέτοια στοιχεία. Ούτε αναμένεται πως θα υπάρξει συνέχεια στο θέμα. Δεν είναι εξάλλου η πρώτη φορά που βγαίνουν στην επιφάνεια πληροφορίες που αναφέρονται σε χρηματισμό δημοσιογράφων και χρηματοδότηση εφημερίδων από μυστικά κονδύλια. Κατά τα τελευταία τριάντα χρόνια έγινε πολλές φορές αναφορά στις σχέσεις του κυπριακού Τύπου με τα μυστικά κονδύλια του ελληνικού υπουργείου εξωτερικών και την ΚΥΠ.

10 ΙΟΥΛΙΟΥ 1967

ΤΟ 1964 δημιουργήθηκε στην Αθήνα μέγα θέμα, όταν κατατέθηκαν στη Βουλή των Ελλήνων οι λίστες με τα μυστικά κονδύλια, όπου υπήρχαν αναφορές και στον κυπριακό Τύπο. Μόνο κατά το έτος 1962 είχαν διατεθεί από τα μυστικά κονδύλια 105 εκατομμύρια δραχμές. Το ποσό είναι αστρονομικό για τα δεδομένα της εποχής εκείνης, αλλά δεν διατέθηκε μόνο για τη χρηματοδότηση εφημερίδων. Ήταν η εποχή της "βίας και την νοθείας", κατά την οποία κέρδισε με αθέμιτα μέσα τις εκλογές ο Καραμανλής. Τότε δαπανήθηκαν μεγάλα κονδύλια για χρηματοδότηση εφημερίδων. Η Κύπρος πήρε το μερτικό που της αναλογούσε...

Τα κονδύλια διαχειριζόταν προσωπικά τότε ο υπουργός Εξωτερικών κ. Ευάγγελος Αβέρωφ, ο οποίος παραδέχτηκε ότι έγινε η δαπάνη, αλλά δεν έδωσε περισσότερες λεπτομέρειες επικαλούμενος τα εθνικά συμφέροντα. Σε ό,τι αφορά την Κύπρο, απ' όσους επωφελήθηκαν, δημοσιοποιήθηκαν μόνο τα ονόματα των Νίκου Σαμψών, εκδότη της εφημερίδας "Μάχη" και του Τόλη Γαρουφαλή, ο οποίος διετέλεσε εκ των κυριότερων συντακτών της ίδιας εφημερίδας. Επίσης ένα μεγάλο ποσό δόθηκε στον πρόεδρο της Ελλάδας στην Κύπρο Μιλτιάδη Δελιδάκη, ο οποίος το είχε κατανέμει σε Κύπριους χωρίς να δώσει λογαριασμό στο υπουργείο Εξωτερικών.

Οι αθηναϊκές εφημερίδες έδωσαν τότε μεγάλη προβολή στο ζήτημα ενώ έγινε και λόγος για ποινική δίωξη του Αβέρωφ. Η συζήτηση προκλήθηκε βασικά από την Ένωση Κέντρου του Γεωργίου Παπανδρέου, και ήταν ενταγμένη στο γενικότερο κλίμα αντιπαράθεσης με την ΕΡΕ που είχε δημιουργηθεί την εποχή εκείνη. Πολύ σύντομα ο θόρυβος κόπασε και ο ίδιος ο Γεώργιος Παπανδρέου χρησιμοποίησε την ίδια ακριβώς πρακτική για να ελέγξει την κατάσταση στην Κύπρο.

Ο πρόεδρος της Ελλάδας στην Κύπρο, Μιχάλης Δούντας, σε κατάθεση του στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας, αναφερόμενος στη χρηματοδότηση του κυπριακού Τύπου από τα μυστικά κονδύλια, κυρίως κατά την περίοδο διακυβέρνησης της Ελλάδας από την Ένωση Κέντρου, είπε ότι όλες οι κυπριακές εφημερίδες, πλην της Χαραυγής, έπαιρναν οικονομική βοήθεια από την Αθήνα, με πρόσχημα τον περιορισμό του αντικομμουνιστικού κινδύνου.

Ο Γεώργιος Παπανδρέου χρησιμοποίησε τον Τύπο της αντιπολίτευσης για να κτυπήσει τον Μακάριο, όταν οι σχέσεις του με τον τελευταίο είχαν επιδεινωθεί, με αφορμή την αποτυχία της Δύσης να επιβάλει στην Κύπρο το διχοτομικό σχέδιο Άτσεσον.

Η ΚΥΠ ΑΝΙΧΝΕΥΕΙ

Ήταν η περίοδος κατά την οποία στάθμευε στην Κύπρο μια ενισχυμένη ελληνική μεραρχία και ο φιλοκυβερνητικός Τύπος άρχισε να δημοσιεύει επικριτικά σχόλια για τις δραστηριότητες των εξ Ελλάδος αξιωματικών, οι οποίοι επιδίονταν σε αντιμακαριακή προπαγάνδα.

Η κυβέρνηση της Ένωσης Κέντρου στην προσπάθειά της να επιβληθεί του Μακαρίου αποτάθηκε στην ΚΥΠ. Τότε ο Γεώργιος Παπανδρέου, προσπαθώντας να εκκαθαρίσει την ΚΥΠ από τα καραμανλικά στοιχεία, τοποθέτησε στην Υπηρεσία αξιωματικούς έμπιστους στην κυβέρνηση του. Μεταξύ αυτών ήταν και ο λοχαγός Αρης Μπουλούκος, ο οποίος τοποθετήθηκε στην ΚΥΠ με εντολή του υπουργού Εξωτερικών της Ε.Κ. Σταύρου Κωστόπουλου. Ο Κωστόπουλος ήταν φιλογριβικός και συμμετείχε στην Κίνηση Γρίβα, η οποία προσπαθούσε να αντιπολιτευτεί τον Καραμανλή, αλλά τελικά απέτυχε παταγωδώς και διαλύθηκε λίγο πριν τις εκλογές του 1962. Ο Μπουλούκος ήταν επίσης μέλος της Κίνησης Γρίβα, αλλά και παλαιό στέλεχος της φασιστικής φιλοβασιλικής οργάνωσης "Χ" του στρατηγού Γρίβα.

Ο Γρίβας που ήταν το 1964 στην Κύπρο έστελνε αναφορές στην Αθήνα, επικρίνοντας την "πολεμική" που υπόκεινται στην Κύπρο οι Έλληνες αξιωματικοί. Το Οκτώβριο του 1964 η ΚΥΠ έστειλε στην Κύπρο τον Μπουλούκο με

εντολή να ετοιμάσει έκθεση για την κατάσταση που επικρατούσε στην Κύπρο. Όπως μαρτυρεί ο επικεφαλής του κλιμακίου της ελληνικής ΚΥΠ που ήδη λειτουργούσε στη Λευκωσία υποστράτηγος Σωτόπουλος, ο Γρίβας είχε υποδεχτεί θερμά τον Μπουλούκο και του διέθεσε αυτοκίνητο να διέλθει όλες τις μονάδες.

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΕΙ Ο ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Αποτέλεσμα αυτής της συνεργασίας ήταν η απόφαση της κυβέρνησης του Γεωργίου Παπανδρέου να επενδύσει στην έκδοση εφημερίδων στην Κύπρο, οι οποίες θα αντιπολιτεύονταν τον Μακάριο και θα προωθούσαν την άποψη των Αθηνών στο Κυπριακό. Ταυτόχρονα ανέθεσε σε άτομα που ήδη έστειλε στην Κύπρο να διευθύνουν την αντιμακαριακή προπαγάνδα. Πρόκειται για τον Ν. Δεληπέτρο προσωπικό φίλο του Γεωργίου Παπανδρέου, ο οποίος ανέλαβε υπεύθυνος του Γραφείου Τύπου της ελληνικής πρεσβείας και τον Κ. Βασιλείου, ο οποίος ανέλαβε να στήσει την εφημερίδα "Πατρίς".

Η έκδοση της εφημερίδας "Πατρίς" έγινε σε συνεργασία με τον Γρίβα, ο οποίος ήταν τότε τοποτηρητής των Αθηνών στην Κύπρο. Οι δεσμοί του Γρίβα με τον Μπουλούκο και με τον Κωστόπουλο, τον βοήθησαν να εξασφαλίσει κονδύλια από την ελληνική κυβέρνηση για χρηματοδότηση της έκδοσης της νέας εφημερίδας. Όπως γράφει ο πρώτος αρχισυντάκτης της Πατρίδος Σπύρος Παπαγεωργίου, πριν αναχωρήσει για την Κύπρο ο Κ. Βασιλείου, ο Παπανδρέου του έδωσε ιδιόχειρον σημείωμα για ν' απευθυνθεί διά της πρώτης εκδόσεως της Πατρίδος προς τον κυπριακόν λαόν: "Η ενότης του Ελληνισμού - και της Κύπρου και της Ελλάδος - αποτελεί προϋπόθεσιν της Εννώσεως. Ηνωμένοι διά την Ένωσιν: Αυτή είναι η εντολή της Ιστορίας", έγραφε το μήνυμα. Ανάλογο περιεχομένου μήνυμα απέστειλε την πρώτη ημέρα κυκλοφορίας της Πατρίδος και ο Γρίβας. Όπως αποκαλύπτει ο Παπαγεωργίου, "για να

διευκολυνθεί η έκδοσις της Πατρίδος, ο Γ. Παπανδρέου ενειπιστεύθη, κατά τον Νοέμβριον 1964, ποσόν 12.000 λιρών εις τον επιχειρηματίαν και στενόν συνεργάτην του Γρίβα Σωκράτην Ηλιάδη. Ούτος ενήργει επί έτη ως χρηματοδότης της εφημερίδος και άλλων αντιπολιτευτικών καταστάσεων, έχων προδήλως ενισχυτάς εκ του παρασκήνιου".

ΠΛΗΡΩΣΕ ΚΙ ΑΥΤΟΣ

Η σχέση μεταξύ Γρίβα - Σωκράτη Ηλιάδη και Γεωργίου Παπανδρέου δεν κράτησε για πολύ καιρό. Όταν μερικούς μήνες αργότερα, το παλάτι έστησε τη σκευωρία του ΑΣΠΙΔΑ με αντικειμενικό σκοπό την πτώση του Παπανδρέου, ο Ηλιάδης που είχε εγκατασταθεί στο ξενοδοχείο Μεγάλη Βρετανία στην Αθήνα και συντόνιζε την κυπριακή συμμετοχή στην υπόθεση, παρέσυρε τον Γρίβα στο παιχνίδι, ο οποίος άνοιξε τελικά την υπόθεση ΑΣΠΙΔΑ στην Κύπρο. Η υπόθεση ΑΣΠΙΔΑ ήταν η αρχή του τέλους της δημοκρατίας στην Ελλάδα και είχε ως αποτέλεσμα τη δικτατορία της 21ης Απριλίου.

Ο Γρίβας κατέδωσε τον έμπιστο συνεργάτη του Μπουλούκο, ο οποίος ήταν ο εγκέφαλος του ΑΣΠΙΔΑ, ενώ ο Ηλιάδης, διά της εφημερίδας "Πατρίς", η οποία κατά πρώτον χρηματοδοτήθηκε από τον ίδιο τον Παπανδρέου, συνέδραμε στην πτώση και πολιτική εξόντωση του!

Οι κυβερνήσεις όμως πέφτουνε, αλλά τα κονδύλια ζουν και βασιλεύουν. Οι χρηματοδοτήσεις εφημερίδων συνεχίστηκαν από όλες τις ελληνικές κυβερνήσεις, τόσο πριν, όσο και κατά τη δικτατορία

Ο τότε πρόεδρος της Βουλής Γλαύκος Κληριδής, μιλώντας στη Βουλή των Αντιπροσώπων στις 26.6.1967 είπε σχετικά: "Επεβάλλετο εκ των πραγμάτων όπως τονισθεί και εις την παρούσαν ελληνικήν κυβέρνησιν, όπως ετονίσθη και εις προηγούμενας ελληνικάς κυβερνήσεις, άνευ όμως αποτελέσματος, ότι δεν είναι δυνατόν να ανεχθώμεν να επιχορηγούνται εκ δημοσίων ελληνικών χρημάτων κυπριακά εφημερί-

δαι, οι οποίοι έχουν ταξει ως σκοπόν των την εξύβριση του Προέδρου της Δημοκρατίας και των μελών της κυβερνήσεως".

ΠΡΟΣΚΑΙΡΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

Κύριο χαρακτηριστικό του αντιπολιτευόμενου Τύπου στην Κύπρο είναι ότι οι εφημερίδες αυτές εμφανίζονταν λίγο πριν, ή στα μέσα εσωτερικής αναταραχής και εξαφανίζονταν αμέσως μετά την ολοκλήρωση της "αποστολής" τους. Κατά την πρώτη περίοδο της εσωτερικής ανωμαλίας (1964 - 67) τόσο η "Πατρίς" όσο και η "Εθνική" που αποτελούσαν τη ραχοκοκαλιά της αντιπολίτευσης στην Κύπρο, είχαν επανεκδοθεί με χρηματοδότηση της ελληνικής κυβέρνησης και υπήρξαν εκφραστικά όργανα του Γρίβα. Ανέστησαν δε τις εκδόσεις τους μετά την αποχώρηση της μεραρχίας και του Γρίβα. Και η μεν "Πατρίς" επανεκδόθηκε μερικούς μήνες πριν επιστρέψει για δεύτερη φορά στην Κύπρο ο Γρίβας το 1972 όπου άρχισε οργανωμένη εκστρατεία προετοιμασίας της κοινής "Γνώμης", η δε "Εθνική" στα μέσα του «εμφυλίου πολέμου» που επέβαλε η δράση της ΕΟΚΑ Β'.

Ο έλεγχος του Τύπου στη διάρκεια της δράσης της ΕΟΚΑ Β', αποτέλεσε σημείο τριβής και αντιπαράθεσης μεταξύ των διαφόρων τάσεων που υπήρχαν στην οργάνωση. Μαζί με τη δισεβδομαδιαία "Πατρίδα", την οποία έλεγχε απόλυτα ο Σωκράτης Ηλιάδης, κυκλοφορούσε και η εβδομαδιαία "Γνώμη", η οποία ήταν εκφραστικό όργανο του κόμματος του Τάκη Ευδόκα ΔΕΚ. Σταδιακά κυκλοφόρησαν δύο άλλες εφημερίδες από τον Γ. Χατζηνικολάου, η "Μεσημβρινή" και η "Πρωινή", οι οποίες επιχορηγούντο από την ελληνική πρεσβεία.

ΚΑΥΓΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΥΠΟ

Τον Νοέμβριο του 1972 υπήρξαν σημαντικά προβλήματα στο χώρο του αντιπολιτευόμενου Τύπου. Από την μια η ελληνική πρεσβεία διέκοψε την επιχορήγηση των δύο εφημερίδων του Γ. Χατζηνικολάου, λόγω διαφωνιών στη γραμμή που ακολουθούσαν και από την άλλη πρόβαλλε η αξίωση της ΕΣΕΑ (πολιτική πτέρυγα της ΕΟΚΑ Β') να επανεκδώσει την "Εθνική". Ταυτόχρονα όμως εκδηλώθηκε η πρόθεση από το ΔΕΚ να εκδώσει την "Γνώμη" ως καθημερινή πρωινή εφημερίδα.

Ο Γ. Χατζηνικολάου αφού προσπάθησε, χωρίς επιτυχία, να εξασφαλίσει επιχορήγηση των εφημερίδων του από τον Α. Αζίνα, με την προϋπόθεση να μεταβληθούν σε μακαριακές(!), ανέστειλε την έκδοσή τους.

Με αφορμή το κλείσιμο των δύο εφημερίδων αναζωπυρώθηκε η κρίση στις σχέσεις μεταξύ ΔΕΚ και ΕΣΕΑ για τον έλεγχο του Τύπου. Η διαφορά τέθηκε υπόψη του Γρίβα, ο οποίος εισηγήθηκε την επανέκδοση της Μεσημβρινής ως απογευματινής, την έκδοση της "Εθνικής" ως καθημερινής ιερωνής και την παραμονή της "Γνώμης" εβδομαδιαίας. Το ΔΕΚ δεν αποδέχτηκε την εισήγηση και εξαγγείλε την καθημερινή "Γνώμη" παρά τις διαφωνίες του Γρίβα. Η μονομερής αυτή ενέργεια του ΔΕΚ προκάλεσε τη μήνη των στελεχών της ΕΣΕΑ.

Στις 27 Νοεμβρίου 1972 έγινε σύσκεψη στη Λεμεσό υπό την προεδρία του Γρίβα με θέμα συζήτηση για την επίλυση των διαφορών μεταξύ ΔΕΚ και ΕΣΕΑ. Στη συνάντηση πήραν μέρος ο Ευδόκας, ο Πολύκαρπος Ιωαννίδης και ο Κωστάκης Ιωαννίδης εκ μέρους του ΔΕΚ και οι Σωκράτης Ηλιάδης και Γαβριήλ Μηνάς εκ μέρους της ΕΣΕΑ. Οι δύο πλευρές διατήρησαν τις θέσεις τους και εν όψει του κινδύνου να υπάρξει διάσπαση, αποφασίστηκε η επανέκδοση της Μεσημβρινής και η κυκλοφορία της "Γνώμης" ως καθημερινής όπως είχε εξαγγελθεί.

"ΕΦΑΝ ΤΟΝ Ο ΦΡΟΥΪ..."

Η ματαιώση των σχεδίων για έκδοση της "Εθνικής" εξόργισε τον Σ. Ηλιάδη, ο οποίος εξεμάνη κατά του Ευδόκα.

Μιλώντας στον Φώτη Παπαφώτη το τέλος Δεκεμβρίου 1972 του είπε και τα εξής:

"Οί εν γίνεται Φώτη, εν μ' ενδιαφέρει τίποτε εμένα, έχω τζι' άλλα πράματα στη ζωή μου που

με ενδιαφέρουν. Οι εφημερίδες και ο Ευδόκας, επειδή έσαι ο Ευδόκας, ένας τρελός δηλαδή έβαλεν μιάν πέτραν με στον λάκκον, ένας ο οποίος έφαν τον ο Φρού (εννοεί τον Φρούντ) και ο γιος του Φρού για να τραβούμεν εμεις τούτα ούλλα σιόρ; Να πάτε να κάμετε καλά με τον Ευδόκαν τζιαί να μ' αφήσετε ήσυχον ούλοι σας.

... Εγώ με κομπλεξικούς και ανθρώπους οι οποίοι είναι ανόητοι εν έχω καμιάν σχέσηιν. ...Εάν ο Ευδόκας θέλει να κάμη κόμμα ή αν θέλη να κάμη θεωρίαν, να πάη να κάμη σιόρ. ... Εάν ο Ευδόκας εν κομματάρης να πάη να γίνει πρόεδρος σιόρ, τι σχέσιν έχω 'γω με την "Γνώμην" ή τι με ενδιαφέρει η "Γνώμη" σιόρ;"

Τελικά η "Εθνική" εκδίδεται ως καθημερινή εφημερίδα ένα χρόνο αργότερα και συγκεκριμένα τον Φεβρουάριο του 1973. Η εφημερίδα γίνεται το εκφραστικό όργανο του Γρίβα, ο οποίος αρθρογραφεί επωνύμως. Η "Εθνική" ακολουθεί τη σκληρή και πλήρως αδιάλλακτη γραμμή. Διευθυντής της ήταν αρχικά ο Χ. Χαραλάμπους και ακολούθως ο συνεργάτης του Σωκράτη Ηλιάδη εκπαιδευτικός Γαβριήλ Μηνάς.

Τόσο η "Πατρίς", όσο και η "Εθνική" χρηματοδοτήθηκαν από το καθεστώς των Αθηνών, με μια μικρή διακοπή το Φθινόπωρο του 1973 όταν οι σχέσεις του δικτάτορα Παπαδόπουλου και ΕΟΚΑ Β' είχαν διασαλευτεί με αφορμή την πρωτοβουλία Μαρκεζίνη για πολιτικοποίηση του αγώνα της ΕΟΚΑ Β'. Τότε το καθεστώς διέκοψε τις επιχορηγήσεις, αλλά πολύ σύντομα ανήλθε στην εξουσία ο Δ. Ιωαννίδης, ο οποίος αποκατέστησε τις σχέσεις του με τον Γρίβα και την οργάνωση του.

Τον Ιούλιο του 1974 ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος, στην επιστολή του προς τον Γκιζικη, έκανε συγκεκριμένη αναφορά στη χρηματοδότηση εφημερίδων από το καθεστώς για να υπονομεύουν την κυπριακή κυβέρνηση. "Γνωστόν και αδιάψευστον είναι επίσης το γεγονός ότι ο αντιπολιτευόμενος και υποστηρίζων την εγκληματική δραστηριότητα της ΕΟΚΑ Β' κυπριακός Τύπος, έχων πηγήν χρηματοδοτήσεως τας Αθήνας, λαμβάνει καθοδηγήσιν και γραμμήν από τους υπεύθυνους του 2ου Επιτελικού Γραφείου και του εν Κύπρω κλιμακίου της Ελληνικής Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών".

Αληθές είναι επίσης το γεγονός ότι δημοσιογράφοι είχαν κάρτες ελευθέρως εισόδου στο ΓΕΕΦ. Το καθεστώς οργάνωνε και "επιμορφωτικά" ταξίδια στην Αθήνα, ενώ οι πιο "τυχεροί" από αυτούς εξασφάλισαν και "πτυχία" χωρίς να χρειαστεί να φοιτήσουν σε πανεπιστήμιο...

Το ιστορικο-πολιτιστικό κληρονομήμα του χαφιεδισμού που κληρονομήσε το παρωνύμιο των ΜΑΙΕ.

Νίκος Δεληπέτρος: Τον έδιωξε άρον άρον ο Μακάριος

Ζήτησε τον αποκλεισμό της Κύπρου από τον 6ο Στόλο και σε άρθρα του στην "Εθνική" αποκαλούσε την Κύπρο

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ της αποστολής Νίκου Δεληπέτρου στην Κύπρο, ο ρόλος που διαδραμάτισε και ο τρόπος που ενήργησε παρουσιάζουν ειδικό ενδιαφέρον. Δεληπέτρος, γιατρός στο επάγγελμα, υποδιευθυντής του ΙΚΑ το καλοκαίρι του 1964, στάλθηκε στην Κύπρο ως προσωπικός απεσταλμένος του Γεωργίου Παπανδρέου και τοποθετήθηκε διευθυντής του Γραφείου Τύπου της ελληνικής πρεσβείας.

Αποστολή του ήταν να αντιστρέψει το ανθελληνικό κλίμα που επικρατούσε στην Κύπρο. Και η μέθοδος που θέλησε να εφαρμόσει ήταν η "διαπαιδαγώγηση" του κυπριακού λαού διά του Τύπου. Ο Δεληπέτρος παραδέχεται σε δηλώσεις και γραπτά κείμενα του, ότι χρηματοδότησε την επανέκδοση της "Εθνικής" και ότι είχε συναλλαγές οικονομικού περιεχομένου με δημοσιογράφους:

"Πάντοτε τα καταφέραμε και συνεννοούμαστε. Και στο τέλος για να επισφραγίσω τη συμφωνία και για να δημιουργήσω κάποια ευχάριστη ατμόσφαιρα ρωτούσα να μάθω αν η εφημερίδα την οποία αντιπροσώπευε ο συνομιλητής μου είχε τίποτε προβλήματα. Κατά κανόνα όλοι είχαν προβλήματα (και ποιος δεν έχει) κι έκλεινα τη συζήτηση μου ως ακολούθως:

- Ελπίζω ότι στο μέλλον θα μπορέσουμε να κάνουμε κάτι για να βοηθήσουμε κατά πρακτικό τρόπο τον κυπριακό Τύπο. Μας είναι απαραίτητος".

Καθόλου κολακευτικός για τους Κυπρίους συνεργάτες τους ο Νίκος Δεληπέτρος. Η αφήγηση του όμως έχει και συνέχεια, κατά την οποία χαρακτηρίζει όσους τον περιέβαλλαν τότε σαν ανθρώπους εκ πεποιθήσεως χαφιέδες:

"Με την ευκαιρία θα ήθελα να πω ότι την εποχή εκείνη ευδοκίμούσε στην Κύπρο το επάγγελμα του πληροφοριοδότη. Το σήκωνε η θολή ατμόσφαιρα. Υπήρχαν πληροφοριοδότες οι οποίοι ήταν έτοιμοι να σ' εφοδιάσουν με κάθε πληροφορία, που μαντεύανε ότι θα μπορούσε να σ' ενδιαφέρει. Αλλά κι αυτοί, για τους οποίους ενδιαφερόσουν, έπαιρναν αφειδώς - από τα ίδια

"Με την ευκαιρία θα ήθελα να πω ότι την εποχή εκείνη ευδοκίμούσε στην Κύπρο το επάγγελμα του πληροφοριοδότη. Το σήκωνε η θολή ατμόσφαιρα. Υπήρχαν πληροφοριοδότες οι οποίοι ήταν έτοιμοι να σ' εφοδιάσουν με κάθε πληροφορία, που μαντεύανε ότι θα μπορούσε να σ' ενδιαφέρει. Αλλά κι αυτοί, για τους οποίους ενδιαφερόσουν, έπαιρναν αφειδώς - από τα ίδια κυρίως πρόσωπα - πληροφορίες σχετικές με τις δικές σου κινήσεις. Έτσι επερχόταν κάποια ισορροπία..."

κυρίως πρόσωπα - πληροφορίες σχετικές με τις δικές σου κινήσεις. Έτσι επερχόταν κάποια ισορροπία..."

Ο Δεληπέτρος ομολογεί ότι έκανε την προπαγάνδα του σε συνεργασία με τον Γρίβα και άλλους αξιωματικούς: "Δεν έβλεπα μόνο δημοσιογράφους. Στην Κύπρο βρισκόμουν σε συνεχή επαφή με τον στρατηγό Γρίβα - Διγενή. Έκανα τα βράδια συχνές επισκέψεις στη Λέσχη Αξιωματικών κι είχα συνάψει φιλία με αρκετούς.

...Εκτελώντας προσωπικές εντολές του Παπανδρέου, ειχα κατορθώσει να αποσπάσω εντελώς τον Γρίβα - Διγενή

από την πολιτική Μακαρίου. Από μια πολιτική, η οποία χαρακτηριζόταν διεθνώς ως προκλητική απέναντι των Τούρκων και δημιουργούσε δυσμενείς εντυπώσεις για τη χώρα μας αλλά και για την Κύπρο".

Από την τελευταία διαπίστωση του Δεληπέτρου διαφαίνεται η ουσία της διαφωνίας των Αθηνών με τον Μακάριο. Η Δύση πίεζε την Αθήνα να ασκήσει την επιρροή της στο Μακάριο για κλείσιμο του Κυπριακού στη βάση του διχοτομικού σχεδίου Άτσεσον. Και πρότασε ως επιχείρημα τον κίνδυνο μετατροπής της Κύπρου σε Κούβα της Μεσογείου.

Ο Δεληπέτρος φρόντισε πρώτα να εξασφαλίσει το κατάλληλο βήμα: "Με την επανέκδοση της Εθνικής είχα αποκτήσει ένα ανεπίσημο βήμα από το οποίο μπορούσα να επικρίνω κάθε εκδήλωση που δεν συμπεριεόταν με την Κυβέρνηση της Αθήνας".

Ακολούθως άρχισε να δημοσιεύει ανωνύμως άρθρα υπέρ του ΝΑΤΟ και των Αμερικανών και παραλλήλιζε την Κύπρο με την Κούβα! Τάχθηκε επίσης υπέρ του σχεδίου Άτσεσον, ενώ μίλησε και για αποκλεισμό της Κύπρου από τον 6ο Στόλο!

Σε ένα από τα άρθρα του επιτέθηκε κατά του υπουργού Εμπορίου κ. Αραούζου που διαπραγματεύτηκε την αγορά ρωσικού οπλισμού από την Κυπριακή Δημοκρατία.

Το άρθρο ήταν ανυπόγραφο, αλλά το χειρόγραφο έφτασε στα χέρια του Μακαρίου. Ο τελευταίος τηλεφώνησε στον Παπανδρέου και του είπε να καλέσει αμέσως τον Δεληπέτρο στην Αθήνα. Διαφορετικά "θα τον κλείσει μέσα".

Ο Δεληπέτρος αναχώρησε άρον άρον από την Κύπρο με τις πιτζάμες ως ανεπιθύμητο πρόσωπο.

Ο Χαφιεδισμός

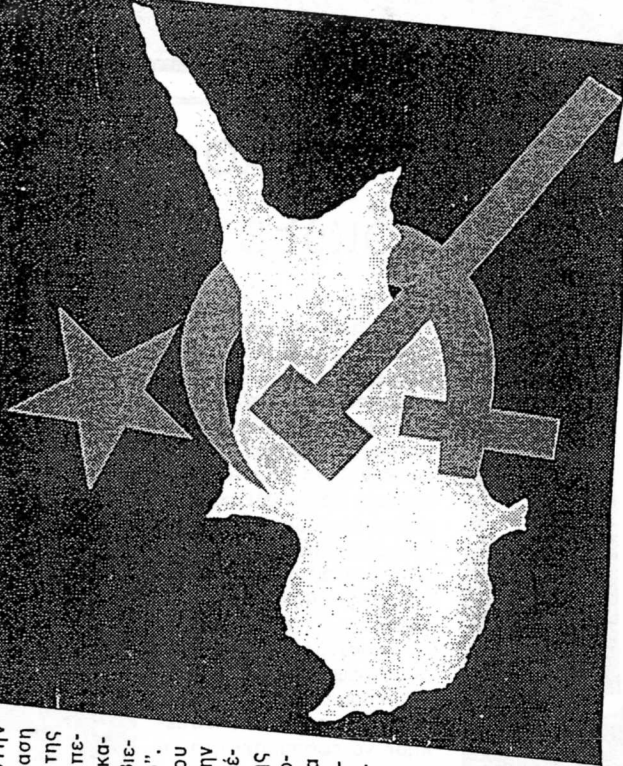

ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ
ΠΡΩΣ ΔΡΟΥΝ
ΟΙ ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΙ
ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ
ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Ο ΚΟΣΜΟΣ
σήμερα

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΤΙΚΟ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Συνταρακτικές
ἀποκαλύψεις

Ένα χαρακτηριστικό εξώφυλλο του «Κόσμος Σήμερα». Το περιεχόμενο του εντύπου, συντηρούσε το μύθο της μετατροπής της Κύπρου σε Κούβα της Μεσογείου

Αληθές είναι επίσης το γεγονός ότι δημοσιογράφοι είχαν κάρτες ελεύθερας εισόδου στο ΓΕΕΦ. Το καθεστώς οργάνωνε και "επιμορφωτικά" ταξίδια στην Αθήνα, ενώ οι πιο "τυχεροί" από αυτούς εξασφάλισαν και "πτυχία" χωρίς να χρειαστεί να φοιτήσουν σε πανεπιστήμιο...

Η ιστορία παρένθεση

Ο "Κόσμος Σήμερα" και η απέλαση του εκδότη του

ΑΜΕΣΩΣ μετά την άφιξη του Γρίβα στην Κύπρο, επανεδόθηκε στη Λευκωσία το δεκαπενθήμερο περιοδικό ο "Κόσμος Σήμερα". Εκδότες του περιοδικού ήταν ο Ελλαδίτης φωτορεπόρτερ Μπάρνης Αδελλόπουλος, ο οποίος ήρθε στην Κύπρο αρχές της δεκαετίας του 1960 και εργάστηκε ως φωτορέπρτερ στην εφημερίδα Μάχη, και ο Θέμης Ιωαννίδης, ο οποίος εγκατέλειψε την Κύπρο αμέσως μετά την καταστροφή του 1974

Το έντυπο ήταν ολοκληρωτικά δοσμένο στις υπηρεσίες της ελληνικής ΚΥΠ. Τα γραφεία του ήταν ουσιαστικά παράρτημα της ΚΥΠ και ο Βασίλης Βινζλαίος, από τους σημαντικότερους πράκτορες της ελληνικής ΚΥΠ στην Κύπρο, ο ίδιων τους, που έδινε γραμμή στο έντυπο.

Το έντυπο ήταν βασικά στρατευμένο στην αντικομμουνιστική προπαγάνδα. Πρόβαλλε στα εξώφυλλα του την Σοβιετική παρουσία στην ανατολική μεσόγειο και δημοσίευε "πληροφορίες" για την δράση

ση των Σοβιετικών πρακτόρων στην Κύπρο. Εν ολίγοις, το περιεχόμενο του περιοδικού, συντηρούσε τον μύθο των Δυτικών υπηρεσιών, ότι η Κύπρος μεταβαλλόταν σε "Κούβα της Μεσογείου".

Αμέσως μετά την έναρξη της μαχητικής δράσης από την ΕΟΚΑ Β', ο "Κόσμος Σήμερα" αναλαμβάνει δημοσιογραφική εκστρατεία με στόχο τη συνεργασία των αντρών του Γιωρκάτζη με την ΕΟΚΑ Β', με θυμαστά αποτελέσματα. Σημειώ- τέον ότι μια ολοκληρωθεί δεκαετία οι δύο παρατάξεις μισούνταν θανάσιμα μεταξύ τους.

Οι υπηρεσίες του Μακαρίου, πεπεισμένες πια ότι πίσω από τον "Κόσμο Σήμερα" ήταν η ελληνική ΚΥΠ, αποφασίζει να πάρει μέτρα. Στις 12 Δεκεμβρίου, η υπηρεσία αλλοδαπών κάνει έφοδο στο σπίτι του Μπάμπη Αδελλόπουλου και τον πήνε με τις παντούφλες κατ' ευθείαν στο αεροδρόμιο και τον απελαύνουν. Η άδεια παραμονής του Αδελλόπουλου στην Κύπρο είχε λήξει την 1/11/1971. Αυτό ήταν και το πρόσχημα για την απέλαση

του, όμως οι λόγοι ήταν καθαρά πολιτικοί.

Ο ίδιος ο Αδελλόπουλος, όπως μας πληροφορεί η "Πατρίς", σε δηλώσεις του στην Αθήνα "απέδωσε την απόφαση για απέλαση του σε πίεσης της ρωσικής πρεσβείας, διότι το περιοδικό του δημοσίευσε αποκαλυπτικά στοιχεία για τη σοβιετική κατασκοπία στην Κύπρο".

Βεβαίως η απέλαση του Αδελλόπουλου δεν άλλαξε την κατάσταση. Το περιοδικό συνέχισε καθόλου τη διάρκεια της δράσης της ΕΟΚΑ Β' να δημοσιεύει προβοκατόρικά άρθρα και ειδήσεις, ιδιαίτερο ρόλο διαδραμάτισε στη διάρκεια της εκκλησιαστικής κρίσης που ακολούθησε, η οποία καθοδηγήθηκε από την ελληνική πρεσβεία. Όσο για τον ίδιο τον Αδελλόπουλο, σε μερικές εβδομάδες επέστρεψε στην Κύπρο... Μετά τα γεγονότα του 1974 εξέδωσε το μακαριακό περιοδικό "Εικό- νες"!

Το σήμα κατατεθέν των εβδομαδιαίων περιελικών. Μια άλλη ακαθάρωση των δελφών και του περιοδικού θα δείξει εύκολα την ιστορική συνέχεια της κορομπίας τυλάχιων Μάρο που παρά οι εχθροί δεν είναι οι κομμουνιστές αλλά οι γεοκωπιοί και οι ελλακωροσολογίες.

η γωνία του Kitsch.

ΖΗΤΕΙ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΝ

Γλυτζιά κορούδα , Έλληνορθόδοξη Χριστιανή , πρόσφυγας , προσγειωμένη , με σεμνές και έμμονες ιδέες εθνικό-απελευθερωτικού περιεχομένου (φυσικά) με μοναδικό πόθον την απελευθέρωση της Κύπρου από τον βάρβαρο Τούρκο κατακτητή , ζητά αλληλογραφία από νέες και ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ νέους με σοβαρόν σκοπόν . Καθόλου ρατσίστρια (αλλά Τούρκος καλός Τούρκος νεκρός) , της άρέσουν οι νέοι και οι νέες (φυσικά) , αλλά ιδιαίτερα οι νέοι (ΑΝΤΡΕΣ) από την Σερβίαν.

Τό ένδαμά του ιδανικού άντρα : ο ανώνυμος αγωνιστής του απελευθερωτικού αγώνα της ΕΟΚΑ.....ΑΧ!

Τό αγαπημένο της ντοκυμαντέρ : " οι Έλληνες της Μαύρης Θάλασσας "

Αγαπημένη της ταινία : " Τό ξύπνημα του δαίμονα "

Τρελαίνετε χιά παλιές Έλληνικές ταινίες . Είναι έντελώς ταυτισμένη με τόν αγαπημένον της ήθοποιό Δημήτρη Παπαμιχαήλ στην δραματική ταινία : " Η έξοδος του Μεσολογγίου "

Περιμένει την έπιστολή σας στην διεύθυνση :

όδος Καυλωμένου Βίλλου

No 69

Λεμεσός / Κύπρος-

Ελλάδα

Ανατολική Ρωμαϊκή αυτοκρατορία - Βυζαντινή

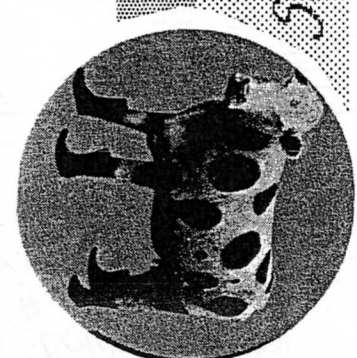
ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝ ΕΥΡΩΠΑΪΟ ΑΝΑΓΛΩΦΗΡ ΚΑΙ ΠΩΔΑΙΟ

ΣΙΟΥΡΑ,
ΑΦΟΥ ΕΧΤΕΣ ΕΙΔΑ
ΕΝΝΑ ΓΕΡΜΑΝΟ
ΤΖΑΙ ΕΙΠΕ ΜΟΥ :
ΓΚΕΙΑ ΣΟΥ , ΒΙΛΕ !

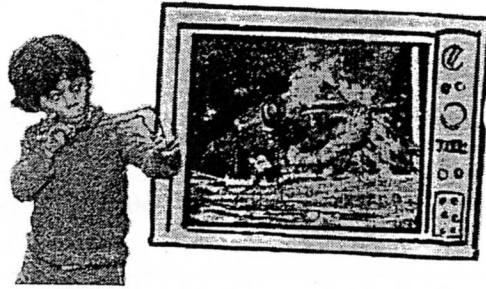
ΤΟΥΤΗ Η ΕΥΡΩΠΗ
ΕΝΝΑ ΜΑΣ ΑΛΛΑΞΕΙ
ΤΕΛΕΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ
ΡΕ ΠΑΝΙΚΚΟ.

Ε ΠΕΡΩΠΗΑΙΣΑ ΝΤΑΣ
ΤΟΛΕ ΧΥΡΚΟΔΕΣ
ΕΠΙΣΟΔΙΟ 2

RETRO:
ΠΕΡΙ ΑΜΝΗΣΙΑΣ -
ΝΟΒΕΜΒΡΙΟΣ 1995

ΒΟΗΘΕΙΑ!

ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΣΙΩΠΗΣΟΥΜΕ!

Τι συνέβη την Παρασκευή και το Σάββατο στο Πολυτεχνείο;
Αποτελούν κίνδυνο για την κοινωνία οι αναρχικοί; Μπορεί το άσυλο να καταπατείται
υπό προϋποθέσεις; Η τήρηση της τάξης αποτελεί μείζον κοινωνικό αγαθό ή ο σεβασμός
των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των πολιτών;

Από την τηλεοπτική τρομολαγνεία στην αστυνομική τρομοκρατία

Το Σαββατοκύριακο πραγματοποιήθηκε η μεγαλύτερη επιχείρηση καταστολής των τελευταίων χρόνων μπορεί να συγκριθεί μόνο με τις μαζικές απελάσεις Αλβανών το περσινό καλοκαίρι. Συνελήφθησαν περισσότερα από 500 άτομα, πολλά από αυτά κακοποιήθηκαν κατά τη μεταφορά τους αλλά και μέσα στη Γενική Ασφάλεια, έγιναν έρευνες σε δεκάδες σπίτια και όσοι αφέθηκαν ελεύθεροι διώκονται με βαριές κατηγορίες. Περίπου 130 παραπέμπονται στο Αυτόφωρο -ενώ συνεχίζεται η κράτησή τους - κατηγορούμενοι για κακουργήματα, με αποκλειστικό κριτήριο επιλογής τη συνολική πολιτική και κοινωνική δραστηριότητά τους. Παράλληλα, καταπατήθηκε βάνουσα το πανεπιστημιακό άσυλο, καθαγιάστηκε η αστυνομία ως «προστάτης της κοινωνίας» και, βεβαίως, συρρικνώθηκε ακόμη περισσότερο ο «χώρος ελευθερίας» εκείνου του τμήματος της κοινωνίας, ιδιαίτερα της νεολαίας, που ασφυκτιά από την ανία του παρόντος και την αβεβαιότητα του μέλλοντος, το κυνήγι της επιτυχίας και τον «lifestyle» πλαστικό πολιτισμό.

Ασφαλώς, αυτή η τεράστια αστυνομική επιχείρηση, που έγινε επειδή η Σύγκλητος του Πολυτεχνείου έδωσε το πράσινο φως -και συνσχεδίασε- την αστυνομική εισβολή, έχει τη συναίνεση της πλειονότητας της κοινωνίας και, βεβαίως, την υποστήριξη του επίσημου πολιτικού κόσμου και των ΜΜΕ. Ιδιαίτερα η τηλεόραση, μέσα από ένα όργιο παραπληροφόρησης και τρομολαγνείας (με χαρακτηριστικότερο δείγμα το «κεφάλαιο» των ζημιών, οι οποίες όχι μόνο διογκώνονται αλλά αποσιωπάται το ότι, στην πλειονότητά τους, ήταν αναγκαίες για την άμυνα απέναντι στα δακρυγόνα, τις επιθέσεις των ΜΑΤ και των φασιστών) κυριολεκτικά έβαλε τα ΜΑΤ στο Πολυτεχνείο. Και σε αυτή την περίπτωση εμφανίστηκαν όλα τα χαρακτηριστικά που έχουμε ήδη διαπιστώσει στον τρόπο αντιμετώπισης των μεταναστών, των «συντεχνιών» και των μαχητικών απεργιών, αλλά με μεγαλύτερη ένταση: η προκατάληψη, ο ρατσισμός, η αναζήτηση υποκινήτων και πρωταιτιών, η κριτική στην αστυνομία για αναποτελεσματικότητα, η «ψυχιατρική» προσέγγιση κοινωνικών και πολιτικών συμπεριφορών, η συκοφάντηση και η ποινική καταστολή.

Να μη χάσουμε το δάσος πίσω από το δέντρο

Προφανώς η κοινωνία δεν είναι ούτε ιδεολογικά ούτε, πολύ περισσότερο, ταξικά ενιαία. Όσοι λοιπόν επιδιώκουν την επικράτηση στην κοινωνία των αξιών του νόμου και της τάξης, όσοι κραυγάζουν για «λιγότερο κράτος» στην Υγεία, την Παιδεία, την Πρόνοια, αλλά απαιτούν «περισσότερο κράτος» στους δρόμους, τις σχολές, την καθημερινή ζωή, είναι φυσιολογικό να υποστηρίζουν την κρατική καταστολή, να αδιαφορούν για την παραβίαση του ασύλου και την καταπάτηση στοιχειωδών δημοκρατικών δικαιωμάτων.

Υπάρχει όμως και ένα μεγάλο τμήμα της κοινωνίας που δεν μπορεί και δεν πρέπει να σιωπήσει: εργαζόμενοι και σπουδαστές που αγωνίζονται ενάντια στη λιτότητα και την ανεργία· ευαίσθητοι και προοδευτικοί πολίτες που αγανακτούν με την αστυνομική αυθαιρεσία και το τηλεοπτικό ψεύδος· αριστεροί, οικολόγοι, κομμουνιστές, που θέλουν μια κοινωνία των ελευθεριών και της ελευθερίας και όχι του αποκλεισμού και της πειθαρχίας. Πολλοί από αυτούς θεωρούν ότι πρακτικές όπως η προχθεσινή κατάληψη του Πολυτεχνείου βλάπτουν το λαϊκό κίνημα. Είναι δικαίωμά τους, αλλά πρέπει να θυμηθούν πόσο έχουν βλάψει το κίνημα η «μουμποποίηση» του εορτασμού της εξέγερσης, η γραφειοκρατικοποίηση του συνδικαλισμού και οι εκτονωτικές 24ώρες απεργίες, η «διπλή γλώσσα» και η αναπτυξιολαγνεία των προοδευτικών κομμάτων· και να παραδεχτούν ότι υπάρχει ένα μεγάλο κενό αγώνα και ένα ακόμα μεγαλύτερο έλλειμμα αντίστασης στην ελληνική κοινωνία.

Θεωρούμε ότι στο πλαίσιο του αναρχικού χώρου -από συγκεκριμένες τάσεις- αναπτύσσονται πρακτικές που χαρακτηρίζονται από υποκατάσταση, αυθαιρεσία και αυταρχισμό, οι οποίες έχουν ευθύνη και για τη συρρίκνωση του ασύλου και για την αντιστροφή της πραγματικότητας που διαπράττουν οι μηχανισμοί του θεάματος. Παράλληλα όμως η κατάληψη του Πολυτεχνείου έγινε από εκατοντάδες άτομα που διακατέχονταν από αίσθηση οργής και διάθεση αντίστασης.

Η ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΗ ΣΙΩΠΗ
ο πόλεμος των σημάτων ξεκίνησε τον Νοέμβριο του 95 όταν οι
καταλήψεις του Πολυτεχνείου εξαφανίστηκαν 2 ελληνικές σημαίες.

Μη δίνουμε χυλό θύλακι

Όλοι αυτοί, όλοι εμείς, μπορούμε, λοιπόν, και δικαιούμαστε να διαφωνούμε ριζικά με δραστηριότητες των αναρχικών, αλλά δεν μπορούμε και δεν δικαιούμαστε να μετατρέπουμε τη διαφωνία μας σε ανοχή απέναντι στην κρατική καταστολή, σε προσχώρηση σε αναρχοφοβικές και συντηρητικές απόψεις, σε σιωπή για την καταπάτηση του ασύλου, τις μαζικές συλλήψεις, κακοποιήσεις, διώξεις και -πιθανότατα- φυλακίσεις.

Η αντιαναρχική εκστρατεία δεν αφορά μόνο τους αναρχικούς

Δεν ζούμε σε μια κοινωνία που η καταστολή των αναρχικών αποτελεί εξαίρεση. Αντίθετα ζούμε σε μια κοινωνία που τα ΜΑΤ χτυπούν συνταξιούχους και απεργούς διαδηλωτές, που τα δικαστήρια καταδικάζουν καθ' υπαγόρευση αγωνιστές (πριν από λίγες μέρες επιβλήθηκαν ποινές 10 χρόνων στον Γ. Μπαλάφα και 5 στον Ο. Καμπούρη, ενώ μεθοδεύεται η εξόντωση του Κ. Καλαρέμα), που στα αστυνομικά μπλόκα εξευτελίζονται χιλιάδες πολίτες, που οι μετανάστες αντιμετωπίζονται με κτηνώδη τρόπο, που στις φυλακές οι έγκλειστοι στοιβάζονται και πετιούνται σαν ζώα στο σφαγείο. Ζούμε σε μια κοινωνία που η πολιτική εξουσία και τα ΜΜΕ ψεύδονται, που η αντίσταση κάθε μορφής απαξιώνεται και όταν είναι δυνατόν καταστέλλεται. Οι «αγανακτισμένοι πολίτες» συναντούν μια ολοένα διευρυνόμενη συναίνεση και αποδοχή· άλλωστε, την ίδια στιγμή που οι διαδηλωτές της Θεσσαλονίκης καταδικάζονταν σε ποινές 3,5 χρόνων και οδηγούνταν στη φυλακή, οι φασίστες που είχαν συλληφθεί έξω από το Πολυτεχνείο αθώνονταν πανηγυρικά.

Σε αυτή την κοινωνία έχουμε κάθε λόγο να συμπαραστεκόμαστε σε όσους αντιστέκονται, ακόμα και αν διαφωνούμε με τις μεθόδους τους. Και πολύ περισσότερο έχουμε κάθε λόγο να εμποδίζουμε την αναβάθμιση της κρατικής καταστολής.

● ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΣΥΛΟ

Η ίδια η θεσμοθέτηση του ασύλου ομολογεί την ύπαρξη κρατικής αυθαιρεσίας· το άσυλο χρειάζεται σε όσους το έχουν ανάγκη, αλλιώς είναι κενό γράμμα όπως «η ισονομία και η ισοπολιτεία».

● ΝΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΘΟΥΝ ΟΛΟΙ ΟΙ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ Η ΔΙΩΣΗ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥΣ

Η ένταση της αστυνομοκρατίας και η τρομοκρατία των ΜΜΕ απειλούν όλους όσους αγωνίζονται ενάντια στη λιτότητα, την ανεργία, τον αυταρχισμό, τον ρατσισμό. Να μην αφήσουμε εκατοντάδες ανθρώπους που συμμετέχουν σε αυτό τον αγώνα ομήρους της κρατικής καταστολής.

● ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Δεν υπάρχουν περιπτώσεις δικαιώματα και αναλώσιμοι άνθρωποι. Οι ελευθερίες είναι ατομικές, η ελευθερία όμως συλλογική, αλλιώς δεν υπάρχει.

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΠΟΥ ΟΡΓΑΝΩΝΕΙ Η «ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΟΥ ΑΣΥΛΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΩΝ», ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ 23.11, ΩΡΑ 5.30 μ.μ. ΣΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

**Δίκτυο κινήσεων
για τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα
(κίνηση Αθήνας)**

20/11/1995

Το κατά τα άλλα δημοκρατικό Ελληνικό κράτος όχι μόνο συνέλαβε 500 άτομα αλλά έφερε στα δικαστήρια ακόμα και σπουδαστές δημοσίως προσπάθησαν να τους υπερασπίσουν. Δακτύλιος κανένας δεν μίλησε... Τι να πει... ότι ο μύθος της Μεγάλης Ιδέας βεβηλώθηκε στην χειρονομία του.

Η Γ/Κ Διακυβέρνηση της 2ης Σεπτεμβρίου

Φωτογραφία από την εκδήλωση που πραγματοποίησαν την Κυριακή το βράδυ 48 τουρκοκυπριακές οργανώσεις.

«Πόλεμος ή ειρήνη;»

Παραθέτουμε πιο κάτω τη διακήρυξη που υιοθέτησαν 48 τουρκοκυπριακές οργανώσεις με αφορμή την Ημέρα Ειρήνης στις 2 του Σεπτεμβρίου και με την οποία «καλούν για ειρήνη και λένε όχι στον πόλεμο».

«Βασανισμένη Κυπριακή λαέ, Γνωρίζεις πολύ καλά ότι Ενωση και Διχοτόμηση σημαίνουν πόλεμο. Σοβινισμός και φανατικός εθνικισμός σημαίνουν πόλεμο.

Απόψεις όπως «Η Κύπρος είναι Ελληνική» ή και η προσπάθεια προσάρτησης στην Τουρκία, σημαίνουν πόλεμο. Πόλεμος σημαίνει θάνατος, αίμα, δάκρυα.

Σοβινισμός και φασισμός σημαίνουν εχθρικό μίσος και καινούργιο πόλεμο.

Δεν φτάνει πια; Δεν φτάνει τόσο αί-

μα που χύθηκε, τόσες ζωές που χάθηκαν, τόσο μίσος και χωρισμός που δημιουργήθηκε;

Σκέψου καλά: Ποιοι σκοτώθηκαν στον πόλεμο και ποιους ωφέλησε ο πόλεμος; Τότε πάρε την απόφαση σου: θέλεις Ειρήνη ή Πόλεμο;

Αν επιλέγεις την ειρήνη, μην τους δώσεις την ευκαιρία να δημιουργήσουν κλίμα εχθρότητας και πολέμου.

Μην τους δώσεις την ευκαιρία. Αντιστάθου.

- Αντιστάθου σ' αυτούς που επιδιώκουν την ένωση ή και την προσάρτηση, που θέλουν να μετατρέψουν τον Έλληνα σε εχθρό του Τούρκου και τον Τούρκο σε εχθρό του Έλληνα.

- Αντιστάθου σ' αυτούς που θέλουν να μας οδηγήσουν και πάλι σε πόλεμο.

Υπερασπίσου την ειρήνη, την αδελφότητα, για να μην χυθεί ξανά αίμα αθώων, να μην ξανακλάψουν μανάδες, να μην μείνουν παιδιά χωρίς πατέρα. Γιατί το αίμα που χύνεται, οι ζωές που χάνονται είναι το δικό μας αίμα και η δική μας η ζωή.

Να γνωρίζεις καλά αυτούς που θέλουν να μας κάνουν εχθρούς και να μας οδηγήσουν στον πόλεμο και να βροντοφωνάξουν: «Η χώρα αυτή είναι δική μας. Δεν θέλουμε πόλεμο. Θέλουμε ειρήνη».

Να βροντοφωνάξουμε όλοι μαζί: Τέρμα στον πόλεμο, αυτή η χώρα να γίνει δική μας».

ΝΤΕΝΚΤΕ, ΕΧΕΙ ΑΥΤΟΑΝΑΗΡΧΩΣΕΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΕΚΛΕΪΤΕ ΑΡΧΗΓΟΣ (CHIEF) ΤΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΚΟΡΚΟΥ

ΑΗΣ ΤΟΥΣ ΝΑ ΛΑΛΟΥΝ ΟΤΙ ΘΕΛΟΥΝ ΕΠΩ ΕΙΜΑΙ ΑΡΧΗΓΟΣ ΚΟΥΜΠΑΡΕ, ΤΖΙΑΙ ΕΝ ΗΞΕΡΩ ΤΙΠΟΤΕ

ΚΑΝΕΙ, ΑΙΘΥΝΟΣ ΜΙΑΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΦΥΛΗΣ ΕΥΤΕΡΩΝ, ΤΟΝ ΠΙΣΤΙΛΑΝΟΝ, ΕΚΕΙ ΑΛΛΑΞΕΙ ΤΕΝΚΟΣ ΚΑΙ ΑΟΡΙΣΤΟΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΙΣ ΚΟΡΣΕ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΣΕΚΑΒΑΡΟ ΑΝ ΟΙ ΟΥΛΑΟΙ ΤΟΥ ΤΟΝ ΦΗΘΙΖΟΥΝ ΠΑΠ ΤΟΝ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ Η ΑΝ ΤΟΝ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΠΑΠ ΤΟΝ ΦΗΘΙΖΑΝ.

ΜΕ ΤΟ ΘΕΪΚΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΩΝ ΣΙΛΙΩΝ ΦΗΘΩΝ ΚΟΥΜΠΑΡΕ

Ανάγκη αγώνα ενάντια στο σοβινισμό

Με στόχο τη συγκεντρωτική της αντίδρασης στην προσπάθεια καλλιέργειας πολεμικού κλίματος και παγοποίηση του διαχωρισμού πραγματοποιήθηκε χθες βράδυ στο ινέ-Στούντιο του Intercollege πλα-

τιά σύσκεψη πολιτικών, κοινωνικών και πολιτιστικών οργανώσεων. Βασικό μήνυμα που έστειλε η σύσκεψη είναι η ανάγκη αγώνα ενάντια στο σοβινισμό και υπέρ της ειρήνης για την επανένωση της Κύπρου.

Οι οργανώσεις που πήραν μέρος στη σύσκεψη αποφάσισαν μεταξύ άλλων τη διοργάνωση εκδήλωσης την Παρασκευή στις 8 το βράδυ στον κήπο της Χρυσολιωτίτσας. Η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί ταυτόχρο-

να με εκδήλωση που θα οργανώσουν τουρκοκυπριακές οργανώσεις σε κατεχόμενα. Κοινό μήνυμα των εκδηλώσεων είναι «Ναι στην ειρήνη, όχι στον πόλεμο».

η εκδήλωση

Call for peace crosses Green Line

GREEK and Turkish Cypriot demonstrators joined forces last night to call for peace on the island.

In two parallel events held on either side of the Green Line, music and poetry was played and read out to back the reunification of Cyprus.

The initiative for the event entitled "Peace or War" lay with 48 Turkish Cypriot organisations in the occupied north of the island.

Many of the events were dedicated to the memory of Turkish Cypriot journalist Kutlu Adali, a critic of the occupation-regime who was assassinated in occupied Nicosia in July.

More than 20 Greek Cypriot organisations responded to the initiative and set up a music and poetry evening at Chrysaliniotissa gardens in Nicosia.

In a joint declaration by the groups from the occupied north, concern was expressed "over the clouds of war gathering over Cyprus and the climate of enmity and division being cultivated."

They said enough blood had been shed and stressed the need to defend peace and brotherhood.

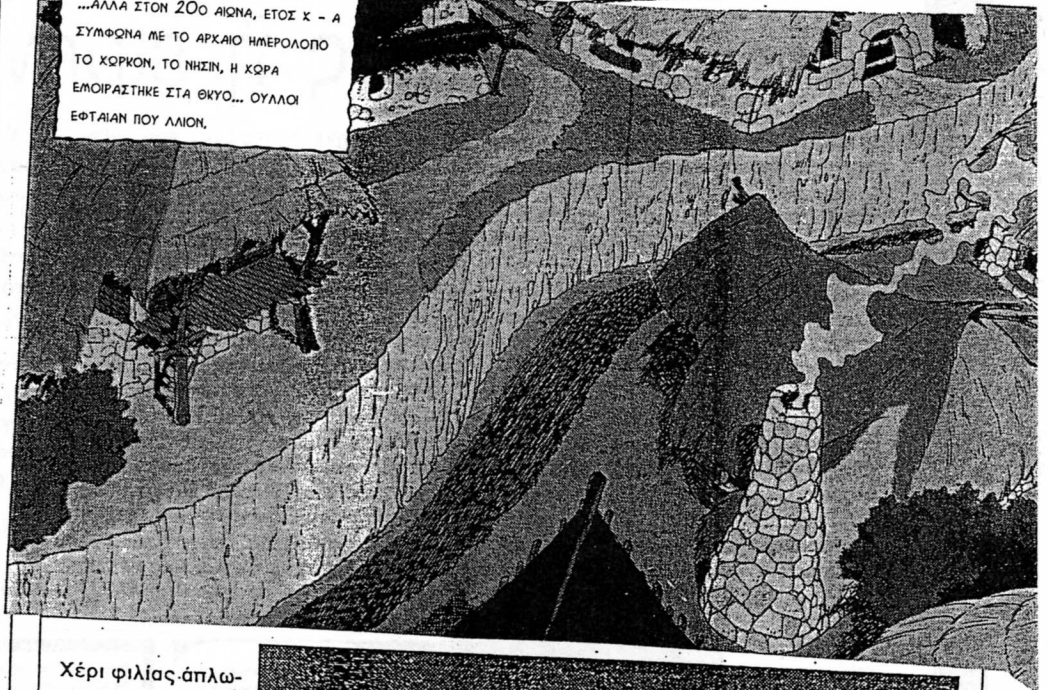
In response, the Greek Cypriot organisations said these messages "cross the barbed wire and the buffer zone and echo the feelings and concerns of every single Cypriot who feels the need to fight against the cultivation of a climate of war, against chauvinism and efforts to keep the country and the people divided."

Η Cyprus mail το καλύψε με 7 παραχρησμούς στην τελευταία σελίδα.

7/9-Cy.mail

...ΑΛΛΑ ΣΤΟΝ 20ο ΑΙΩΝΑ, ΕΤΟΣ Κ - Α
ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΧΑΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΟ
ΤΟ ΧΩΡΟΝ, ΤΟ ΝΗΣΙΝ, Η ΧΩΡΑ
ΕΜΠΟΡΑΣΤΗΚΕ ΣΤΑ ΘΥΚΟ... ΟΥΛΛΟΙ
ΕΦΤΑΙΑΝ ΠΟΥ ΛΙΟΝ.

Χέρι φιλίας-άπλωσαν ψες πάνω από το διαχωριστικό συρματοπλέγμα, στη Χρυσαινιώτισσα στη Λευκωσία, ελληνοκυπριακές και τουρκοκυπριακές οργανώσεις. Σε δύο παράλληλες εκδηλώσεις, δεκάδες οργανώσεις - ελληνοκυπριακές και τουρκοκυπριακές - διαδήλωσαν τη θέληση για ειρήνη και επανένωση της Κύπρου

Το διαφημιστικό που κυκλοφορεί

7/9-Γιαλέβους.

ΜΕΛΗΓΓΙΑ

119

Κοινός ο αγώνας Ε/κυπρίων - Τ/κυπρίων

Το μήνυμα της ειρήνης και τα τραγούδια της φιλίας αντίχησαν χθες βράδυ πάνω από τη μοιρασμένη Λευκωσία σαν απάντηση στα τελευταία παραληρήματα μίσους και αποπροσανατολισμού από τους πραγματικούς στόχους του αγώνα που είναι κοινός για Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους.

Η εκδήλωση στον κήπο της Χρυσανθιάτσας (Ορφείας) εκεί όπου το σηματοπλέγμα χωρίζει την πόλη στα δυο, περιλάμβανε ανάγνωση της διακήρυξης ελληνοκυπριακών οργανώσεων (τη δημοσιεύσαμε στη Πέμπτη) και μηνύματα προς τους Τουρκοκύπριους οργανωτές των εκδηλώσεων «για την ειρήνη» το μήνυμα αναφέρεται:

«Με ιδιαίτερη χαρά και συγκίνηση πληροφορηθήκαμε τις εκδηλώσεις σας για την ειρήνη. Χαίρεταις τις εκδηλώσεις σας και υποθετούμε τα μηνύματα της διακήρυξης σας να είναι κοινός αγώνας μας για την ειρήνη στην κοινή μας πατρίδα».

Στα πλαίσια της χθεσινής βραδιάς εκδήλωσης παρουσιάστηκε καλλιτεχνικό πρόγραμμα από τους Γιώργο Λώλη, Πανίκο Τριμκλινιώτη και Πανίκο Κυριάκου. Απάρτησαν ποιήματα Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων οι Πόπη Αβραάμ, Χρίστος Χ' Πατάς και Αντρέας Εμιμανουήλ.

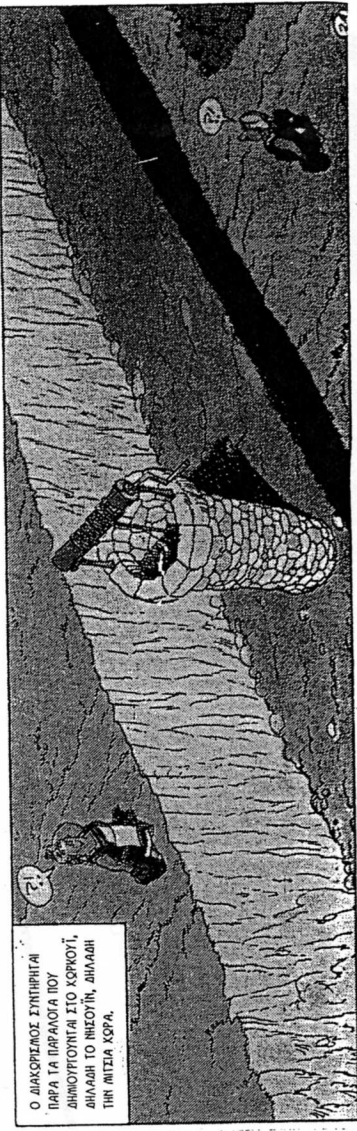
Τη διακήρυξη «Ναι στην Ειρήνη, Όχι στον Πόλεμο» έχουν μέχρι στιγμής υπογράψει οι πιο κάτω οργανώσεις (με αλφαριθμητική σειρά):

Αριστερή Πτέρυγα, Γυναικεία Οργάνωση Ελευθέρων Δημοκρατών (ΓΟΕΔ), ΔΑΣΚ-Προοδευτική Δασκάλων - Νηπιαγωγών, ΕΔΟΝ, Ένωση Αυτοδιδασκτων Ζωγράφων

Χαραυγή 7/9

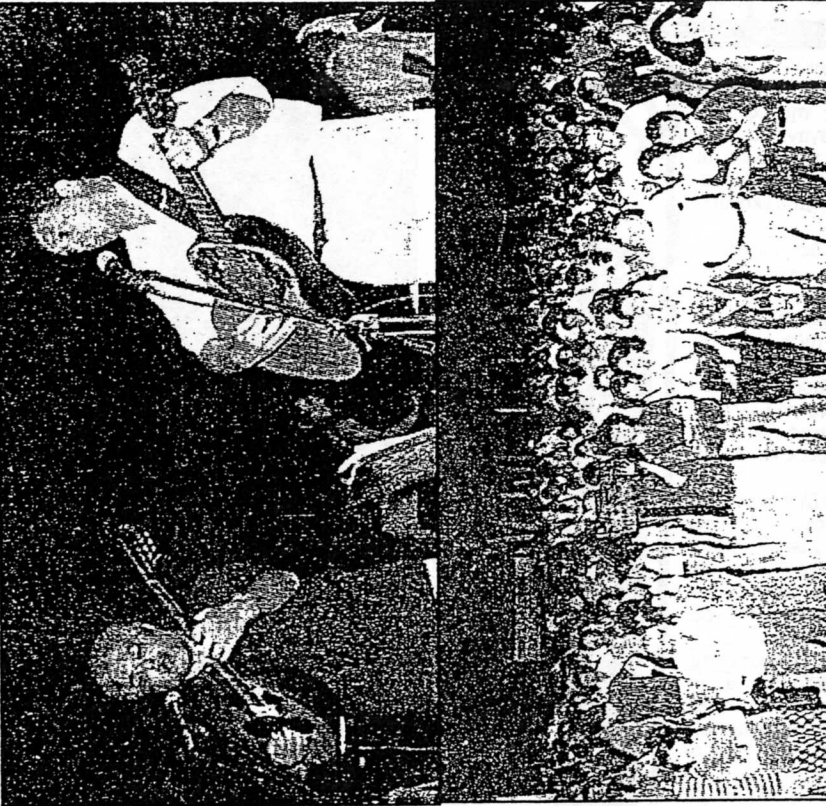
(η κοινή εφημερίδα των μαζών της γερουσία)

Ο ΔΙΑΚΡΙΣΜΟΣ ΣΥΝΤΗΡΗΤΑΙ ΠΑΡΑ ΤΑ ΠΑΡΑΝΟΙΑ ΡΟΥ ΔΗΗΚΟΤΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΚΡΟΝΟΪ, ΔΙΛΛΑΗ ΤΟ ΝΕΟΤΗ, ΔΙΛΛΑΗ ΤΗΡ ΜΙΤΕΙΑ ΧΣΡΑ.

(ΕΝΑΖ), Ένωση Κυπρίων Αγροτών (ΕΚΑ), Ένωση Λογοτεχνών Κύπρου, Εργατική Δημοκρατία, Ίδρυμα «Ίχσάν Αλή», Θεατρική Πορεία Λεμεσού, Κέντρο Ειρήνης, Κυπριακό Κέντρο Μελετών Ανατολικής Μεσογείου (ΚΚΕΜΑΜ), Νεοκυπριακός Σύνδεσμος, Οργάνωση Νεολαίας Ελευθέρων Δημοκρατών (ΟΝΕΑ), Παγκύπριο Συμβούλιο Ειρήνης, ΠΕΟ, Περιβαλλοντική Κίνηση Κύπρου, ΠΟΓΟ, Προοδευτική Κίνηση φοιτητών, Σατυρικό Θέατρο και Σύνδεσμος Δημοκρατικών Αντιστασιακών Λεμεσού.

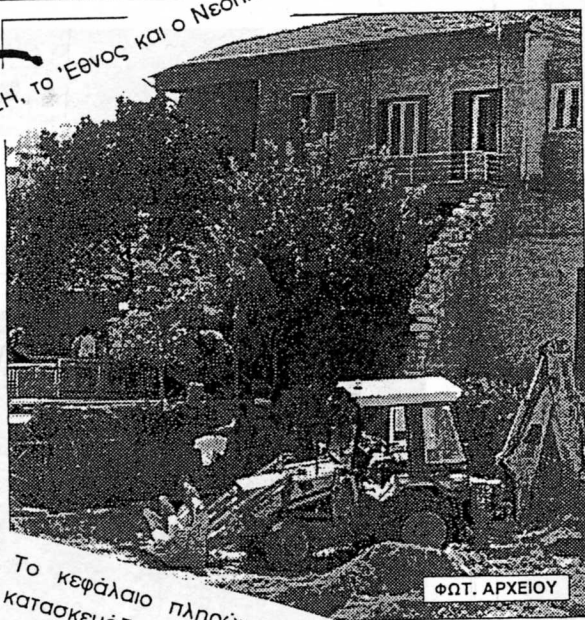
Αρκετές άλλες οργανώσεις έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον για ενίσχυση της πρωτοβουλίας.

Παρα το ότι η εκδήλωση οργανώθηκε σε 3 μέρες η προσέλευση ήταν αρκετά ικανοποιητική και σίγουρα πιο μαζική από τα γεγονότα του Αυγούστου. Όμως τα media δεν εναισθητοποιήθηκαν- αυτή η νεολαία, αυτοί οι πολιτες, αυτή η ιστορία δεν είναι στα καλλωπια των αυγορωγ τους ακόμα.

ΣΠΟΝΤΕΣ

Η ΑΣΤΙΚΗ ΤΑΞΗ, το Έθνος και ο Νεοϋλοπιτισμός

Δεν σώθηκε το αρχοντικό

Η αντιδράσεις των περιβαλλοντιστών και άλλων οργανωμένων συνόλων δεν απέτρεψαν τελικά την κατεδάφιση του αρχοντικού της οικογένειας Συκοπετρίτη που κοσμούσε για πολλά χρόνια την οδό Ιερουσαλήμ στην περιοχή Φραγκοεκκλησιάς στη Λεμεσό. Οι ιδιοκτήτες προχώρησαν χθες στην ολοκληρωτική κατεδάφιση του κτιρίου.

Εμποροι των εθνών λογαριάσατε λάθος... Ανέλεητα διεθνείς κοντραπατζήδες της υψηλής γελαστήκατε... Οργανισμοί ηνωμένων απατεώνων πλανευθήκατε οικτρά... Αγύρτες και τσαρλαντάνοι της Ανατολίας ξεκουμπίστετε πάραυτα.

Τούτη η μάνα γη δεν σας σηκώνει κανένα. Τούτο το μυρωμένο χώμα είναι καμωμένο για μας. Τούτη η μεθυστική άνοιξη του Απριλίου δεν βαστάζει ανιέρους και αιμοβόρους δολοφόνους. Τούτος ο θαλασσοδεριμένος αγέρας φυσάει μόνο για Έλληνες. Τούτος ο μαγιάτικος ήλιος πυρώνει μονάχα Τάσους και Σολωμούς.

Εδώ μπορούν να ζήσουν μονάχα λεβέντες με τσαμπουκά. Εδώ αναπλάθονται και χαλυβδώνονται νιάτα ελληνικά. Εδώ γεννιούνται υπεράνθρωποι πνευματικοί γίγαντες και υπερέρχονται εθνικοί πτάνες. Εδώ υπάρχει η Ελλάδα.

Και η πορεία σχηματίζεται. Απλώνεται σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη με τελικό στόχο την πόλη-σύμβολο: την Αμμόχωστο... Προχωράει ακάθεκτη

φοροί στην πόρεια ο Αχιλλέας και ο Αίαντας, ο Λεωνίδας και ο Θεμιστοκλής, ο Διάκος και ο Παπαφλέσσας, ο καπετάν - Αγρας και ο Παύλος Μελάς, ο Μεταξάς και ο φαντάρος της Πίνδου, ο Καραολής και ο Παλληκαρίδης.

Και κει που προχωράνε ακούγεται σεισμός! Η γη ταραξεται συνθεμελα. Όλοι ξαφνιάζονται γιατί αντηκρίζουν δύο νέους συντρόφους. Παντέρια τρους- μια γαλανόλευκη που απεικονίζει στο φόντο της τον Απόστολο Βαρνάβα και τον Τεύκρο.

Και ο Όμηρος αρχίζει τον ύμνο. Ο αρχαίος ραψωδός γράφει το διθύραμβο. Ο Σεφέρης απαγγέλλει ασταμάτητα. Ο Μιχαηλίδης και ο λιπέρτης βροντοφωνάζουν στους δύο νέους σημαioφόρους:

«Συ που σκοτώθεις για το φως Συ που σκοτώθεις για τον ήλιο Σήκω να δεις το γαίμαν σου Που γίνηκε βασιλειο...

Εδώ λοιπόν είναι Ελλάδα και η Ελλάδα είναι εδώ. Εδώ αναστήθηκε ο Λεωνίδας. Εδώ ξαναμαρτύρησε ο Διάκος. Εδώ μεγαλούργησε και πάλι ο Μελάς. Εδώ διατράνωσε και πάλι την ηρωική απόφαση του όχι ο Μεταξάς. Εδώ απαγχονίσθηκε για ακόμα μια φορά ο Παλληκαρίδης.

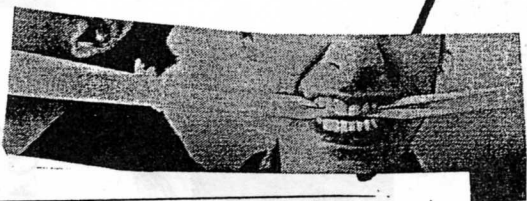
Γιατί εδώ, στο ακριτικό Παραλίμνι του βορειοανατολικότερου σημείου του Ελληνισμού γεννήθηκε, ανατράφηκε, γαλουχήθηκε και μαρτύρησε ο Τάσος και ο Σολωμός, δύο γιγαντώσωμοι αετοί που σκέπασαν με τις αθάνατες φτερούγες τους το Έθνος, τη φυλή και την Ορθοδοξία...

Το κεφάλαιο που πώλησε τον εαυτό του

Το κεφάλαιο πληρώνει τους εθνικιστές και τους δημοσιογράφους να κατασκευάζουν επεισόδια στη νεκρή ζώνη. Και στα μετόπισθεν κυβερνάνε ανενόχλητο. Ο εχθρός κλπ είναι αλλού βλέπετε: Ο κ. Συκοπετρίτης από την οικογένεια της αντιδημάρχου Λεμεσού παρακαλώ παραβιάζει απροκάλυπτα και τους νόμους και τις αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου. Ε καλό, μόνο ο Χατζηπαύλος εν να κάμνει τα δικά του.... Και η κ. Συκοπετρίτη και ο κ. Χατζηπαύλος έδωσαν μετά το χρυσό κλειδί της πόλης στον Αρσένη για να δόγμα. Για την στάχτη που ρίχνει στα μάτια των οπαδών της Δεξιάς για να μπορεί ο Αντωνάκης (ο Χατζηπαύλου) και η Τούλα (η Συκοπετρίτη) να συνεχίζουν να βγάζουν τα κέρδη τους πάνω και πέρα απ' τον νόμο που οι ίδιοι βάζουν. Τυχαια νομίζετε η άρχουσα τάξη στην Κύπρο ήθελε πάντα προσατάτες Έλληνες, Τούρκους και τώρα Ευρωπαίους;

...Οι Μονάδες Μοριακής Εξέγερσης, στον τρίτο φάκελο των Μητροπολιτικών Σελίδων (Ιουλ. '96), προτρέπουν: «Πατριώτες όλων των χωρών αλληλοεξοντωθείτε. Θωρακίστε με τείχη από κομμάτι τα σύνορα των αφεντικών σας με τείχη... ANTE KAI KALO BOΛI».

ΠΡΑΣΚΕΥΗ 20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1996 - ΤΙΜΗ 30 ΣΕΝΤ

Θα βύθιζαν το πλοίο με τα ρωσικά άρματα

Ο Υπουργός Εξωτερικών Αλέκος Μιχαηλίδης αποκάλυψε ψες ότι τα ρωσικά βαρέα άρματα μάχης T-80U, θα μεταφερθούν στην Κύπρο με πλοίο υπό ρωσική σημαία, και όχι με σημαία άλλου κράτους, όπως είχε προγραμματισθεί. Μιλώντας στο ΡΙΚ ο κ. Μιχαηλίδης είπε ότι την περασμένη Τρίτη, είχε ληφθεί πληροφορία ότι οι Τούρκοι θα βύθιζαν το σκάφος το οποίο θα μετέφερε στην Κύπρο τα ρωσικά άρματα. Αμέσως, πρόσθεσε, άρχισαν επαφές με τη ρωσική πρεσβεία στη Λευκωσία και το ρωσικό ΥΠΕΞ. Διαπιστώθηκε, είπε ο κ. Μιχαηλίδης, ότι η πληροφορία ήταν λανθασμένη γιατί το σκάφος, που θα μετέφερε τα ρωσικά άρματα, βρισκόταν ακόμη στο λιμάνι.

ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΚΟΥΒΑΝΙΚΗ ΚΑΙΣΗ ΤΟΥ ΟΥ ΕΠΟΥΛΗΣΑΝ ΜΑΣ ΤΑ ΠΑΘΙΑ ΤΕΛΗ Η ΔΙΑΨΕΥΣΗ ΕΧΙΝΕΝ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ

Φυτεύτου μονος σου..... μπορείς!